

Instrumentum Laboris

2009 OSC GENERAL CHAPTER

*Starting Afresh from
A Place of Light*

OSC GENERAAL KAPITTEL 2009

2009 Crosier General Chapter

www.oscgeneralchapter.info

*God van trouwe liefde,
Gij hebt ons samengebracht als gemeenschappen van licht,
geroepen om uw liefde te beleven
in de schaduw van deze wereld.
Gedurende zoveel eeuwen
van gemeenschapsleven als kruisheren
brengt Gij ons voortdurend samen als de uwen,
en leidt ons op uw weg;
wij vragen U om onze orde getrouw te bewaren
in onze getuigenis
voor het leven-gevende Kruis van Jezus Christus
en om iedere gemeenschap te verrijken
in ons basisengagement
om een gemeenschap van liefde te zijn en een plaats van licht.
Wees nabij op het generaal kapittel,
verlicht hen die daar verzameld zijn
met de stralende glorie van uw aanwezigheid
en zend hen uw Geest,
schenk hen
geduld bij het luisteren,
wijsheid bij het spreken,
en de moed om uw licht te zijn en uw liefde te beleven.
Wij vragen U dit door onze Heer Jezus Christus,
onze hoop en onze glorie,
die leeft en heerst met U
in de eenheid van de Heilige Geest,
God in alle eeuwen der eeuwen.
Amen.*

Contents

*God of steadfast love,
 you have brought us together as communities of light,
 calling us to live your love in the shadows of this world.
 Over these many centuries of Crosier community life,
 you continually gather us as your own
 and guide us in your ways;
 we ask you to keep our Order faithful
 in our witness to the life-giving Cross of Jesus Christ
 and to enrich each community
 in our founding commitment
 to be a communion of love and a place of light.
 Be close to the general chapter,
 enlighten those gathered
 with the bright glory of your presence,
 and sending forth your Spirit,
 grant them
 patience in listening,
 wisdom in speaking,
 and courage to be your light and to live your love.
 We ask this through our Lord Jesus Christ,
 our hope and our glory,
 who lives and reigns with you
 in the unity of the Holy Spirit,
 God for ever and ever.
 Amen.*

Preface/ Voorwoord	4
Normative community/ Normatieve gemeenschap	10
Propositions/ Richtlijnen	10
Rationale/Argumentatie	10
Religious value/ Religieuze waarde.	10
Normative/Normatief.	14
Situation/ Situatie	20
Liturgical Prayer in Community/ Liturgisch gebed in gemeenschap.	22
Propositions/ Richtlijnen	22
Rationale/ Argumentatie.	24
Het vitaliseren van het kapittel van de plaatselijke gemeenschap	30
Propositions/ Richtlijnen	30
Rationale/ Argumentatie.	32
Religious Foundations/ Religieuze fundering.	32
Responsibility/ Verantwoordelijkheid	34
Situation/ Situatieschets.	36
Formation/ Vorming.	40
Propositions/ Richtlijnen	40
Rationale/ Verantwoording.	42
Leadership/ Leiderschap	46
Propositions/ Richtlijnen	46
Rationale/ Argumentatie.	48
Conclusion/ Conclusie	56

Instrumentum Laboris

2009 OSC GENERAL CHAPTER

Preface

This Instrumentum Laboris for the 2009 General Chapter gives priority and importance to revitalizing Crosier religious life on the fresh foundation of strengthened local Crosier community life. This focus is in accordance with the master general and his council's desire for continuity and follow-up on the last General Chapter's directives. Moreover the instrumentum laboris concentrates on the Jubilee theme of Starting Afresh from *A Place of Light* as starting afresh with the local Crosier community.

An instrumentum laboris is a working paper, or better, a work tool to help the chapter delegates work at the deliberations and direction setting-tasks of the General Chapter. The lineamenta outlined and announced the main topics for the agenda of the 2009 chapter and afterwards was circulated to all the communities in the Order for response and input. The instrumentum laboris now shifts attention, from outlining the topics and general consultation, to preparing the actual work agenda of the chapter. This preface will focus on the work of the general chapter as it relates to the instrumentum laboris.

A Crosier general chapter is charged with making decisions that bind the entire order (Const. 35.4). The work of general chapter delegates concentrates on establishing direction-setting decisions for the whole Order. Normative decisions that will bind an entire Order need to be judiciously deliberated for their constitutive and charismatic value, but also for establishing the follow through work that needs to take place after the General Chapter concludes. Decisions, thus, that bind the entire Order will avoid selecting issues that are more properly left to the province's own autonomy (Const. 35.1). The instrumentum laboris, therefore, intends to provide a limited and focused working agenda for general chapter deliberations and decisions in order to strengthen local Crosier communities throughout the entire order.

Conclusie

Dit Instrumentum Laboris is een hulpmiddel om de deelnemers aan het generaal kapittel te helpen bij het overleg en het uitvaardigen van richtlijnen voor de hele orde. Dit overleg en deze richtlijnen kunnen efficiënt zijn wanneer de kwesties en voorstellen van dit document vóór het kapittel grondig worden besproken in de lokale kapitels, in de verschillende vormen van provinciale bijeenkomsten en onder de kapittelafgevaardigden zelf. Het planningscomité voor het generaal kapittel zal een begeleidend document klaarmaken met suggesties over de manier waarop de confraters deze vitale gesprekken kunnen voeren.

Bij het begin van deze essentiële taak in het generaal kapittel om ons charisma levend te houden en de richting van ons leven-voor-God-alleen te vernieuwen in dit decennium van Vernieuwing, roepen wij op tot gebed en bijstand opdat elke gemeenschap van de kruisheren *Een plaats van licht* zou zijn.

Conclusion

This *Instrumentum Laboris* is a tool to help the participants in the General Chapter to deliberate and to set directions for the whole Order. This deliberation and direction setting can be effective when the issues and propositions of this document are thoroughly discussed in local chapters, in various types of provincial assemblies and among the capitulars themselves in pre-chapter conversations. The planning committee for the General Chapter will prepare an accompanying document suggesting ways in which confreres might engage in these vital pre-chapter conversations.

As we embark upon this essential task in general chapter of keeping alive our charism and renewing our direction of living for God alone in this Decade of Transformation, we call ourselves to prayer and intercession that each Crosier community may be *A Place of Light*.

INSTRUMENTUM LABORIS

GENERAAL KAPITTEL OSC 2009

Voorwoord

Dit *Instrumentum Laboris* (Werkinstrument) voor het generaal kapittel van 2009 hecht prioritair belang aan de revitalisatie van het religieuze leven van de kruisheren op de vernieuwde basis van een versterkt lokaal gemeenschapsleven. Deze concentratie van de aandacht is in overeenstemming met de wens van de Magister-Generaal en zijn raad om de richtlijnen van het vorige generaal kapittel voort te zetten en op te volgen. Het *Instrumentum Laboris* focust daarbij op het thema van de Jubileumviering – “Een Nieuw Begin maken vanuit een Plaats van Licht” – als een nieuw begin maken vanuit de lokale kruisherengemeenschap.

Een *Instrumentum Laboris* is een discussienota, of beter, een werkinstrument om de afgevaardigden naar het kapittel te helpen bij de deliberaties en bestuurlijke taak van het generaal kapittel. In de *Lineamenta* werden de voornaamste onderwerpen voor de agenda van het kapittel van 2009 aangekondigd en geschetst. Daarna werden die voorgelegd aan alle communititeiten met de vraag naar reacties en verdere suggesties. Het *Instrumentum Laboris* verlegt nu de aandacht van het uitstippelen van de onderwerpen en de algemene bevraging naar de voorbereiding van de feitelijke werkagenda van het kapittel. In dit voorwoord zal het gaan over de taak van het generaal kapittel en de band met het *Instrumentum Laboris*.

Een generaal kapittel van de kruisheren heeft de opdracht om beslissingen te nemen die bindend zijn voor de hele orde (*Const.* 35.4). Het werk van het afgevaardigden op het generaal kapittel is toegespitst op het opstellen van bestuurlijke beslissingen voor de hele orde. Bij normatieve beslissingen die een hele orde zullen binden, is het nodig dat zij nauwgezet worden besproken in functie van hun constitutionele en charismatische waarde, maar ook in functie van de follow-up die dat moet gebeuren na het afsluiten van het generaal kapittel. Bij beslissingen die de hele orde binden, moet men dus vermijden om kwesties aan te snijden die beter worden overgelaten aan de eigen autonomie

Delegates will work hard to think through thoroughly the constitutional implications of proposed resolutions, the follow through work that will bind all levels of leadership and members, and that will call up the needed energy and resources for implementing general chapter resolutions. Province plans will necessarily need to follow through, after the general chapter, to work out the implications of chapter directives, mandates and their consequences for each particular area of the order. The master general and his council are accountable to the Order to assure and implement the binding directives of a general chapter.

A great temptation to prevent from occurring at chapter is the subtle resolve of work avoidance, the tendency to speak ideals but do nothing. Abdication of the proper role of the general chapter is not only wasteful of Crosier time, personnel and money, it is also abandonment of the leadership task and call for accountability that a general chapter is convoked to exercise. Thus, it is important for chapter members to know and privilege their proper leadership and collegial responsibility in making decisions binding the entire order. Further, it is not pointless to prepare all members to acknowledge how general chapters work through an *instrumentum laboris* to change the lives of our provinces and communities. General chapter is genuine work.

The *instrumentum laboris* serves primarily as a set of focusing propositions, agenda, actions to do to one end: to facilitate the work of the chapter. Other formulations and proposals may more fruitfully bind the entire order than these included in the document. One of the works of the chapter will be to deliberate and refine propositions before deciding them. However, time in chapter is limited. For that reason the justifying rationale for the various draft proposals need to be studied and weighed carefully. Additionally, the *instrumentum laboris* is distributed in advance for attentive consideration and reflective prayer: to listen for the voice of the Spirit in the words of our brothers (Const. 9.1).

During the deliberations of the 2003 General Chapter, where the Crosier Constitutions were thoroughly and carefully refined and modestly revised, the patent hope that we refrain from further amending the Constitutions (Const. 35.6) was openly affirmed. Instead, the emphasis changes now to implementing the Constitutions and interpreting them with our lives. This explicitly expressed objective governs all the formulations of the working propositions in the *instrumentum laboris*.

prioren bemoedigen in hun taak om die levensvorm te verzekeren die de integrale (menselijke, geestelijke, intellectuele, pastorale) ontwikkeling ondersteunt van alle medebroeders in de priorij (de geestelijke architectuur van de kruisheren) (cfr. *This Gift to Offer*).

Een generaal kapittel bestuurt de hele orde. Het neemt beslissingen die bindend zijn voor alle gemeenschappen en hun leden in de hele orde. De belangrijkste opdracht van een generaal kapittel is de integriteit van het charisma te verzekeren. De zorg van een generaal kapittel slaat op de identiteit van de orde volgens de fundamentele waarden en structuren omschreven in de Constituties, en de geestelijke en tijdelijke voorwaarden die de priorijen -- de belangrijkste dragers van het charisma van de kruisheren -- in staat te stellen om dat charisma te beleven. Als leiders over het charisma in normatieve gemeenschappen, zijn de prioren de meest directe vertegenwoordigers van het erfgoed, het charisma, de tradities, de religieuze waarden en de constitutionele normen en structuren die de belangrijkste zorg zijn van een generaal kapittel. Daarom moeten de prioren afgevaardigden zijn op het generaal kapittel, zoals het altijd de gewoonte en traditie is geweest in de loop van de geschiedenis van de orde. Dat is zinvol, want de priorijen vormen de belichaming van de geest van de orde en haar constitutionele waarden en structuren, die bevorderd en beschermd worden door het generaal kapittel. Daarbij komt dat de efficiëntie van de besluiten en richtlijnen van een generaal kapittel in de eerste plaats afhangen van de kracht van de ideeën en initiatieven die uitgaan van de priorijkapittels en van het dagdagelijkse engagement om gemeenschapsleven op te bouwen in de priorijen. (cfr. *Const.* 8.1).

A general chapter governs the whole Order. It makes decisions that are binding for all the communities and their members in the entire Order. The major charge of a general chapter is to assure the integrity of the charism. The concerns of a general chapter are the Order's identity according to the fundamental values and structures spelled out in the Constitutions, and the spiritual and temporal conditions that enable priories, the Order's principal carrier of the Crosier charism, to live the charism. The priors, as leaders of the charism in normative communities, are the most immediate representatives of the patrimony, the charism, the traditions, the religious values, and the constitutive norms and structures that form the major concerns of a general chapter. Therefore priors should be delegates to a Crosier general chapter, as it has been the custom and tradition in the course of the Order's history. It does make sense because the embodiment of the Order's spirit and its constitutional values and structures promoted and protected by a general chapter, happens in the priory communities. Moreover, the effectiveness of the decisions and directives of a general chapter depends primarily upon the power of idea and initiative originating in the chapters of the priories and upon the day-to-day commitment to building Crosier community life in the priories (*cf. Cons. 8.1*).

van de provincie (*Const. 35.1*). Het *instrumentum laboris* wil daarom een beperkte en gerichte werkagenda bieden voor de besprekingen en beslissingen van het generaal kapittel met de bedoeling de lokale kruis-herengemeenschappen van de hele orde te versterken.

De afgevaardigden moeten dus goed nadenken over de constitutionele implicaties van de voorgestelde resoluties en ook over het opvolgingswerk, dat bindend zal zijn voor alle leden en bestuursniveaus en dat de nodige energie en middelen zal vragen om de resoluties van het generaal kapittel uit te voeren. Na het generaal kapittel zal er provinciale planning nodig zijn voor de uitwerking van de richtlijnen en verordeningen van het generaal kapittel, en hun gevolgen voor elk eigen gebied van de orde. De Magister-Generaal en zijn raad dragen tegenover de orde de verantwoordelijkheid om er voor te zorgen dat de bindende richtlijnen van een generaal kapittel ook worden uitgevoerd.

Een grote verleiding die we op het kapittel moeten vermijden is het verdoken voornemen om werk te vermijden, de neiging om idealen te formuleren maar niets te doen. De eigen rol van het generaal kapittel niet vervullen is voor de kruisheren niet alleen een verkwisting van tijd, personeel en geld, het is ook een tekort aan ernst tegenover de leiderschapstaak en de oproep tot verantwoordelijkheid, waarvoor een generaal kapittel juist wordt samengeroepen. Het is dus belangrijk voor de kapittelleden dat zij, bij het maken van beslissingen die de hele orde binden, hun eigen leiderschapsfunctie en collegiale verantwoordelijkheid beseffen en waarderen. Het is trouwens niet zinloos om leden erop voor te bereiden om te erkennen hoe generale kapitels een *instrumentum laboris* doorwerken om het leven van onze provincies en gemeenschappen te veranderen. Een generaal kapittel betekent echt werk.

Het *instrumentum laboris* dient in de eerste plaats als een set van richtinggevend voorstellen, actiepunten, dingen die moeten gedaan worden met het oog op een enkel doel, het werk van het kapittel te vergemakkelijken. Het is mogelijk dat andere formuleringen en voorstellen op een meer vruchtbare manier de hele orde binden dan die welke zijn voorgesteld in dit document. Een van de taken van het kapittel zal juist zijn om voorstellen te bespreken en te verfijnen vooraleer erover wordt beslist. De duur van een kapittel is echter beperkt; daarom moeten de principes die aan de basis liggen van de verschillende ontwerpvoorstellen grondig bestudeerd en afgewogen worden. Daarbij komt dat het *in-*

The instrumentum laboris is directly intended for delegates to the general chapter. But it is also purposely published for all members of the Order for review and conversation with delegates prior to the chapter. It goes without saying that a prayerful rereading of the Constitutions will support good chapter discernment and again ground all members in the religious vocation and foundational convictions to which we profess our life.

May the Spirit, whose gift and charism we receive, pour forth renewed gifts and fresh resolution to will our common life and common burdens. May our starting afresh from *a place of light* instill in our communities the light of life.

Normative community

General Chapter Direction-Setting Propositions

1. Directive: The General Chapter directs provinces to concentrate on developing two normative communities of Crosier religious life as an initial focus and effort in the coming six years.
2. General Statute 26.2: Normative community life in the Crosier Order assures the existence of a sufficient number of members who can celebrate the conventual liturgy together, give wit-

de confraters over de beleving van de evangelische raden waarop ze geprotest zijn, de discipline van het persoonlijke gebed, de voortdurende nood aan vernieuwing, en andere onderwerpen die betrekking hebben op het religieuze welzijn van de confrater en zijn vruchtbaar religieus leven. Deze bijzondere manier om de confraters te bezoeken zal de prior in staat stellen om het geestelijke welzijn van de kruisherenpriorij en haar leden te evalueren. Hij brengt regelmatig verslag uit over zijn bevindingen op de vergaderingen met zijn raad, tijdens het kapittel van de priorij en bij het provinciaal bestuur.

Leden van een priorij hebben niet enkel het recht maar ook de verantwoordelijkheid om hun lokale overste te kiezen. Het kapittel van een priorij dat een prior gaat kiezen moet goed voorbereid worden. Het kapittel moet zorgvuldig overwegen of de kandidaat-prioren diep doordrongen zijn van het geestelijk leven van de kruisheren, en leiderskwaliteiten hebben, zowel op geestelijk als administratief gebied. Onze kruisherenorde verdient 'uitstekend' i.p.v. 'gewoon' leiderschap voor haar priorijen. Goed leiderschap van de prioren en van de andere oversten kan een positieve waardering van het leiderschap versterken, en daaraan heeft de orde op dit ogenblik behoefte. Overtuigde prioren en andere bekwame leiders in de orde zijn een aanmoediging voor de confraters in hun consequente beleving van het charisma en in hun engagement voor een voortdurende vernieuwing van hart, ziel en geest.

De prioren moeten worden geholpen en aangemoedigd! Permanente vorming is een manier om hen te steunen en aan te moedigen in hun dikwijls moeilijke taak als leider van de gemeenschap. De vorming van de prioren moet in het bijzonder hun religieuze overtuiging versterken en hun gelovig geworteld-zijn in het charisma. Vorming versterkt de kwaliteit van hun leiderschap als competente en efficiënte dienst aan de gemeenschap. Het vermindert hun twijfel over hun talent om leiding te geven als prior-kruisheer. Vorming versterkt de bekwaamheid van de prior om te leren omgaan met mogelijke weerstand bij de leden (en misschien ook bij hem zelf) tegen de voortdurende noodzaak aan vernieuwing en tegen een leiderschap dat door velen gezien wordt als inmenging in persoonlijke projecten en wensen. Voorgezette vorming moet de prior in staat stellen om, volgens het charisma van de kruisheren, leden en gemeenschappen te begeleiden naar een evangelisch en broederlijk leven in een priorij, en niet een residentie te vormen voor een verzameling van individuen. Permanente vorming moet de

of the professed evangelical counsels, the discipline of personal prayer, the ongoing need for transformation and on other issues that concern the spiritual wellbeing of the confrere and his fruitful religious life. This particular way of visiting the confreres will enable the prior to assess the spiritual wellbeing of the Crosier priory and its members. He regularly reports his assessment to his council, the priory chapter and the provincial leadership.

Members of a priory have not just the right but also the responsibility to elect their local superior. A priory chapter should therefore be well prepared when it is about to elect the prior of the community. The chapter should carefully consider whether candidates for being prior have strong convictions about Crosier religious life along with leadership qualities, both spiritual and administrative. Our Crosier Order merits ‘outstanding’ rather than ‘average’ leadership for its priories. Good leadership of priors and of other superiors can increase a positive appreciation of leadership which the actual Order is in need of. Convinced priors and other capable Order leaders are an encouragement for the confreres to consistently living out the charism, and for their commitment to ongoing transformation of heart, soul, and mind.

Priors need to be helped and cheered! Ongoing formation is a way to support and encourage them in their often-challenging task as community leader. Formation for Crosier priors should in particular strengthen their religious convictions and their faithful rootedness in the charism. Formation increases the quality of their leadership as competent and effective service to the community. It decreases the fears about their capacities to give lead as a Crosier prior. Formation reinforces the prior’s ability to deal with potential resistance in members (and possibly also in himself) against the constant need and call for transformation and against leadership seen as interference with individual projects and desires. Ongoing formation shall enable the prior to accompany members and communities to an evangelical and fraternal life in a priory according to the Crosier charism, rather than just developing a residence for a collection of individuals. Continuing formation shall encourage the priors in their task to assure that form of life (the Crosier spiritual architecture) which supports the integral (human, spiritual, intellectual, pastoral) development of all confreres in the priory (*cf. This Gift to Offer*).

strumentum laboris op voorhand wordt rondgedeeld, zodat men het nauwgezet kan overwegen en erover nadenken in gebed: om te luisteren naar de stem van de Geest in de woorden van onze medebroeders (*Const.* 9.1.).

Tijdens de besprekingen van het generaal kapittel van 2003, toen de Constituties van de kruisheren grondig en zorgzaam werden verfiend en op bescheiden wijze herzien, werd uitdrukkelijk de hoop geformuleerd dat we de Constituties niet meer verder zouden amenderen (*Const.* 35.6). In de plaats daarvan verschuift het accent nu naar de implementatie van de Constituties en de interpretatie ervan voor ons leven. Deze uitdrukkelijk geformuleerde doelstelling is bepalend voor alle formuleringen van de voorlopige voorstellen in het *instrumentum laboris*.

Het instrumentum laboris is in de eerste plaats bedoeld voor de afgevaardigden op het generaal kapittel. Maar het is ook met opzet ter beschikking gesteld van alle leden van de orde om het voor het kapittel te kunnen bekijken en bespreken met de afgevaardigden. Het spreekt vanzelf dat een herlezing van de Constituties in een sfeer van gebed zal bijdragen tot een oordeelkundig inzicht op het kapittel en voor alle leden opnieuw een basis zal zijn voor de religieuze roeping en basisovertuiging waaraan wij ons leven toewijden.

Moge de Geest, wiens gave en charisma wij ontvangen, hernieuwde gaven over ons laten neerkomen en het frisse besluit om ons in te zetten voor ons gemeenschappelijk leven en onze gemeenschappelijke taak. Moge ons “nieuw begin maken vanuit een *plaats van licht*” het levenslicht laten schijnen in onze gemeenschappen.

Normatieve gemeenschap

Richtlijnen van het generaal kapittel

1. Richtlijn: Het generaal kapittel draagt de provincies op om zich te concentreren op de uitbouw van twee normatieve gemeenschappen van religieus kruisherleven als een eerste aandachtspunt en inspanning voor de komende zes jaar.
2. Generaal statuut 26.2: Voor een normatief gemeenschapsleven in de kruisherenorde moeten er voldoende leden zijn die samen de con-

ness to our fraternal life, conduct chapter deliberations and decision-making, and provide the other spiritual resources for members to pursue seriously and fruitfully an ongoing religious life formation for perfecting charity as canons regular. The communal witness of religious life is the most immediate apostolic service the Crosier Order offers the church and society; other communal and personal apostolic ministries are integrated into communal life. The responsibilities of participating in the local chapter, including election of a prior and council, as well as shared responsibility for the financial well-being of the community, are normal and expectable components of Crosier life in community.

3. General Statute: A priory chapter should have at least ten members with full rights and responsibilities.
4. General Statute: A province needs three priories to become established as a province in the Order of the Holy Cross.

Rationale

Religious value

The heart and the spirit of the Crosier order are embodied in the local community. The local community, thus, is not just a small part of the Order. We have here an incarnational principle. The local community embodies the Order, its heart, its spirit. The local community as embodiment of the heart and spirit of the Order is not merely a residence or a shell-casing for Crosiers. It is never just a home base for the apostolate. The Crosier community is a living body in which the spirit of the Order lives and the life of the Order throbs—as does a heart—throughout the different activities and events of the communal life. Because the local community is not reduced to a house, a gathering, a location, but rather consists in an organic, living and dynamic complex whole, the constitutions concentrate significant energy to evoke the symbolic and sacramental character of Crosier community life.

Embodiment points to an incarnational appreciation that spirit and vitality are grounded in an actual body. Spirit and vitality are not whimsy,

God in hem”. (*Praeceptum 7.1*)

De prior is geroepen (roeping) en gekozen (verkiezing) om een leider te zijn van een geestelijke instelling, namelijk de priorij. Bijgestaan door, en in samenwerking met zijn raad (cfr. *Const.* 29.1-2), draagt de prior zorg voor een permanente geestelijke vernieuwing en bevordert (hij) de individuele en gezamenlijke groei tot liefde. Hij houdt de gemeenschap gericht op de tocht in de Geest. Door zijn nadruk op de voorrang van het geestelijke leven beschermt de prior de gemeenschap en de leden tegen de gemakkelijke accentverschuiving die van ‘werk en zaken’ de belangrijkste factor maakt van het kruisherleven. Zijn leiderschap, zowel geestelijk als tijdelijk (cfr. *Const.* 28.2), is essentieel voor de bevordering en veiligstelling van de vitaliteit en de duurzaamheid van het kruisherleven in de priorij, het hart en de belichaming van de geest van onze orde (cfr. *Const.* 22.2).

Regelmatig pleegt de prior overleg met zijn raad over alle aspecten van leven en werk (cfr. *Cons.* 29.2) en hij zorgt ervoor dat zijn bestuursdaden en de geestelijke creativiteit van zijn medebroeders erop gericht zijn om de priorij te vormen tot een school van broederlijke liefde en zorg, persoonlijk en liturgisch gebed, spiritualiteit en heiligheid. Met aandacht voor het principe van collegialiteit betreft de prior zijn medebroeders ten volle in het beslissingsproces, vooral door actieve deelname aan het kapittel van de priorij, waar gemeenschapsinteractie, broederlijke samenwerking en bespreking worden gestimuleerd en uitgevoerd. Samen met zijn raad ziet de prior erop toe dat de beslissingen van het priorijkapittel om het religieuze leven van de gemeenschap te regelen, ook worden opgevolgd. Zo dragen die ertoe bij dat de gemeenschap trouw blijft aan het leven dat ze verondersteld wordt te leven, aan het werk dat ze verondersteld wordt te doen, namelijk het gemeenschapsleven van de kruisheren mee opbouwen, en niet het enkel maar consumeren.

De prioren worden aangespoord om de leden van de priorij trouw te laten blijven aan hun roeping, namelijk hun toewijding en totale trouw aan de dienst van God. Hij steunt zijn medebroeders in hun engagement voor een levende ‘communio’ in gemeenschap, en in hun geestelijke tocht op weg naar God. Hij leidt hen in hun broederlijk, liturgisch en apostolisch leven. Hij roept hen op te leven en werken in een sfeer van liefde, vriendschap en eenheid (*Const.* 28.2). Ten minste éénmaal per jaar moet de prior een persoonlijk gesprek hebben met ieder van

The prior is called (vocation) and chosen (election) to be a leader of a spiritual institution, namely the priory. Assisted by and in collaboration with his council (*cf. Cons. 29.1-2*), the prior cares for ongoing spiritual renewal and fosters individual and communal growth in charity (holiness). He keeps the community concentrated on the journey in the Spirit. Through his emphasis on the primacy of the spiritual life, the prior protects community and members from the easy shift that makes 'work and business' the predominant factor of Crosier life. His leadership, both spiritual and temporal (*cf. Cons. 28.2*), is essential for promoting and safeguarding the vitality and durability of Crosier life in the priory community, the heart and the embodiment of the spirit of our Order (*cf. Cons. 22.2*).

Frequently consulting his council regarding all aspects of life and work (*cf. Cons. 29.2*), the prior focuses his leadership efforts and the spiritual creativity of his brothers on making the priory a school of fraternal love and care, personal and liturgical prayer, spirituality, and holiness. Taking in account the principle of collegiality, the prior fully involves his brothers in decision-making processes, primarily through active participation in the priory chapter, where community interaction, brotherly collaboration, and deliberation are stimulated and exercised. With his council, the prior sees that decisions taken by the priory chapter, to order the religious life of the community, are respected. Thus they hold the community to the life it is supposed to live, to the work it is supposed to do, namely building Crosier community life, not just consuming it.

Priors are encouraged to hold the priory members faithful to their vocation, which means their consecration and total dedication to the service of God. He supports his brothers in their commitment to a living communion in community, and in their spiritual journey intent upon God. He guides them in their fraternal, liturgical, and apostolic life. He challenges them to live and work in an atmosphere of love, friendship, and unity (*Cons. 28.2*). At least once a year, the prior should have a personal conversation with each confrere, focusing on the living out

ventsliturgie kunnen vieren, die getuigen van ons broederlijk leven, die samen kapittel houden en beslissingen nemen, en die de leden voorzien van de nodige andere geestelijke bronnen om ernstig en met vrucht een permanente vorming tot geestelijk leven te bieden die erop gericht is onze broederlijke liefde als reguliere kanunniken te vervolmaken. Het gemeenschappelijke getuigenis van religieus leven is de meest directe apostolische dienst die de kruisherenorde aanbiedt aan Kerk en maatschappij; andere gemeenschappelijke en persoonlijke apostolische taken maken deel uit van het gemeenschapsleven. De deelname aan het lokale kapittel, inclusief de keuze van een prior en zijn raad, en de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor het financiële welzijn van de gemeenschap, zijn normale en te verwachten verantwoordelijkheden in het kruisherengemeenschapsleven.

3. Generaal Statuut: Een priorijkapittel bestaat uit minstens tien leden met volle rechten en verantwoordelijkheden.
4. Generaal Statuut: Om opgericht te kunnen worden als provincie in de Orde van het H. Kruis moet een provincie drie priorijen tellen.

Argumentatie

Religieuze waarde

Het hart en de geest van de kruisherenorde krijgen gestalte in de lokale gemeenschap. De lokale gemeenschap is dus niet zomaar een klein onderdeel van de orde. Het gaat hier om een principe van belichaming. De lokale gemeenschap belichaamt de orde, haar hart, haar geest. Daarom is ze niet zomaar een woonplaats of huisvesting of onderdak voor kruisheren, nooit enkel maar een thuisbasis voor het apostolaat. De kruisherengemeenschap is een levend lichaam waarin de geest van de orde leeft en het leven van de orde klopt – zoals een hart – doorheen de verschillende activiteiten en gebeurtenissen van het gemeenschapsleven. Omdat de lokale gemeenschap niet gereduceerd wordt tot een woning, een bijeenkomst, een locatie, maar integendeel een organisch, levend en dynamisch complex geheel vormt, doen de constituties veel moeite om het symbolische en sacramentele karakter van het gemeenschapsleven van de kruisheren naar voor te brengen.

Belichaming wijst op een begrip van incarnatie: dat de geest en vita-

ideals, platonic thoughts, or airy values from some end time never-never land. The body of a community includes the daily fraternal life together, the rhythms of prayer, the meeting with one another, the hard work and generous ministry that flows from the whole body. Without wanting to become too allegorical, there might be some reason to understand that the organic whole that is the organism of a body prizes its head (chapter and superior), heart (liturgy and prayer), hands (work and ministry), and reproductive organization (formation, education), nurturance (meals), and leisure rest (recreation, friendship sleep, vacation). The usage of organic imagery has always accentuated the integrated and balanced unity of the diversified whole. Crosier community life is organically communal and relational.

Organism imagery, used for social relationships, however, always lacks some of the direct body-unity that applies to a true biological body. Applying organic imagery to Crosier community life, rather, than functional or mechanical imagery, helps and presses the 'organization' to remain natural and warmly united. Organism language also accents the need for a sufficient diversification and complexity beyond single purpose or reduced role responsibility in a community. The local community, which embodies the heart and spirit of the Order, needs to be sufficiently large and substantial to supply the several functional specialties of the body as a whole. Two or three member 'communities' do not carry the conventual liturgy well or conduct chapter with any real degree of importance, much less momentous consequence and magnitude. The tendency in small units is to abandon organic life in common and reduce the Crosier life to an economized home life 'in' and work life 'out', similar to the modern middle class experience of working parents. Work balloons and life atrophies.

The local Crosier community is not a home station or a workstation; it is an embodiment of the spirit and heart of the Order.

houd van het rapport dat de prior-provinciaal jaarlijks moet voorleggen aan de Magister-Generaal en zijn raad.

2. Het generaal kapittel geeft aan de prioren-provinciaal en hun raden de opdracht om regelmatige bijeenkomsten te organiseren, onder meer sessies van voortgezette vorming voor de prioren en hun raden.
3. Het generaal kapittel geeft aan de provincies de opdracht om in hun eigen statuten nauwkeurige criteria op te nemen die gehanteerd worden bij het onderscheidingsproces tijdens de voorverkiezing van kandidaat-prioren.
4. Generaal Statuut: de prioren zijn afgevaardigden op het generaal kapittel.

Argumentatie

De orde heeft zich geëngageerd om "Een nieuw begin [te] maken vanuit een *Plaats van Licht*" door de beleving van een normatief gemeenschapsleven in een priorij, waar het religieuze leven als kruisheer belangrijk is en prioriteit krijgt. Het leven in een priorij is een uiting van de krachtigste boodschap van de Constituties (cfr. *Const.* 0.3). "Een nieuw begin maken vanuit een plaats van licht" vereist leiderschap. Het is in de eerste plaats de prior die, samen met zijn medebroeders, de specifieke geest van onze orde -- die het meest zichtbaar en tastbaar belichaamd wordt in het leven van de priorij -- levendig houdt.

De prior is de overste van de gemeenschap (*Const.* 28.1). Hij is de rentmeester van de Heer (*Const.* 14.3) en hij richt de medebroeders die aan zijn leiding zijn toevertrouwd naar de oproep van God en van de mensen en bouwt zo aan de eenheid in Christus (*Const.* 14.4). Als man van oprecht geloof richt de prior zich tot God voor steun en hulp. Dat geeft hem een basis als geestelijke persoon en maakt het mogelijk voor hem om een geestelijke leider te zijn.

Door de aanvaarding van zijn ambt neemt de prior een nieuwe plaats en functie in, die verschillend is van die van al de andere leden (cfr. *Const.* 9.3). Hij is de hoogste verantwoordelijke voor het religieuze leven van de gemeenschap, waarin hij een belangrijke en centrale plaats bekleedt (cfr. *Const.* 9.3). Augustinus spoort zijn medebroeders aan: "Gehoorzaam aan uw overste als aan een vader, maar ook met de achting die u hem verschuldigd bent omwille van zijn taak, anders misdoet u tegen

2. The General Chapter directs priors provincial and their councils to organize routine meetings that include ongoing formation sessions for priors and their council.
3. The General Chapter directs provinces to provide in their proper law careful processes for pre-election discernment of priors.
4. General Statute: priors are delegates to the General Chapter.

Rationale

The Order is committed to “Start Afresh from *A Place of Light*” by living normative community life in a priory, where Crosier religious life attains importance and priority. Life in a priory expresses the strongest message of the Constitutions (*cf. Cons. 0.3*). Our “Starting Afresh from *A Place of Light*” necessitates leadership. It is primarily the prior who, together with his brothers, keeps alive the distinctive spirit of our Order which is most visibly and tangibly embodied in the life of the priory.

The prior is the superior of the community (*Cons. 28.1*). He is the steward of the Lord (*Cons. 14.3*) and turns the confreres, entrusted to his leadership, to the call of God and of people, thus building up, oneness in Christ (*Cons. 14.4*). Being a man of genuine faith, the prior goes to God for support and help. That grounds him as a spiritual person, enabling him to be a spiritual leader.

The prior, by accepting his office, assumes a new place and function, one different of that of any other member (*cf. Cons. 9.3*). He is the first-responsible for the religious life of the community where he holds an important and central place (*cf. Cons. 9.3*). Augustine exhorts his brothers: “You should obey your superior as you would a father, with respect for his office, lest you offend God who is in him” (*Praeceptum 7.1*).

liteit gefundeerd zijn in een feitelijk lichaam. Geest en vitaliteit zijn geen vluchtige idealen, platonische gedachten, of zweverige waarden uit een utopie van de eindtijd. Het lichaam van een gemeenschap omvat het dagdagelijkse broederlijke samenleven, het ritme van de gebedsmomenten, de ontmoeting met elkaar, het harde werk en het edelmoedige apostolaat dat voortvloeit uit het gehele lichaam. Zonder al te allegorisch te willen worden, zou men met reden kunnen begrijpen dat een organisch geheel zoals het organisme van een lichaam, prijs stelt op zijn hoofd (kapittel en overste), hart (liturgie en gebed), handen (werk en apostolaat), en functies i.v.m. het voortbestaan (vorming, onderwijs), verzorging (maaltijden) en ontspanning (recreatie, vriendschap, slaap, vakantie). Het gebruik van organische beeldspraak heeft altijd nadruk gelegd op integratie en evenwicht binnen de eenheid van het gevarieerde geheel. Het gemeenschapsleven van de kruisheren is gezamenlijk en relationeel in zijn organische structuur.

In de context van sociale relaties mist organische beeldspraak echter toch altijd iets van de onmiddellijke lichaamseenheid die geldt voor een echt biologisch lichaam. Wanneer we organische beeldspraak toepassen op het gemeenschapsleven van de kruisheren – in de plaats van functionele of mechanische beeldspraak – dan helpt en dwingt dat de ‘organisatie’ tot natuurlijke en warme verbondenheid. Organische beeldspraak beklemtoont ook de behoefte aan de nodige diversificatie en complexiteit in een gemeenschap, tegenover gerichtheid op een enkel doel of beperkte taakverantwoordelijkheid. De lokale gemeenschap, die het hart en de geest van de orde belichaamt, moet voldoende omvang en substantie hebben om de verschillende functionele specialisaties van het lichaam als geheel te kunnen uitoefenen. ‘Gemeenschappen’ van twee of drie leden zijn niet in staat om behoorlijk de conventsliturgie te ondersteunen of een kapittel te houden dat echt van belang is, laat staan gedenkwaardige impact en omvang heeft. Binnen kleine eenheden is er de tendens om het organische leven in gemeenschap op te geven en het kruisherleven te reduceren tot een zuinig huiselijk leven ‘binnen’ en een professioneel leven ‘buiten’, vergelijkbaar met de hedendaagse ervaring van werkende ouders uit de middenklasse. Het werk blijft toenemen en het leven verschaalt.

De plaatselijke kruisherengemeenschap is geen thuisbasis of werkplek; het is een belichaming van de geest en het hart van de orde.

Normative

One of the tasks charged to constitutions is divide up the whole institute into parts, “whatever name these parts may be called” [Can. 581]. The current constitutions of the Crosiers divide the Order as a whole into provinces and priories. Before there were provinces, from the first Constitutions in 1248 through 1957, the only subdivision of the Order as a whole was that of priories.¹ The priory, however, was not a mere subordinate, lower level element of the Order. It was central and fundamental. The priory has always been charged to embody the heart and spirit of the Order or else it is affectation of Crosier Religious Life. The priory, thus, is the normative structure not only of a local community, but also of the Order.

The priory is not merely the third-down, lowest echelon, of the life of the Order – that is, after the general level and the provincial level – it is the foremost and privileged locus for the living out of Crosier religious life. It was not just for reasons of modern subsidiarity that the 1967 constitutions reverted to the old 1248 ordering of the priority of levels in the Order from the 1917 Code’s hierarchical schematic arrangement as: **General Governance-Provincial Governance-Local Community** to the present schematic arrangement:² **Local Community-Province-The Order as a Whole**. The strong conviction that the local priory is the nuclear locus of Crosier Religious Life and that the preeminence of the local priory is to be served by the provincial and general levels of governance stood out clearly in the 1967 Constitutional Chapter of Renewal.³ Province and General community are always, by default, only occasional or tangential communities and never the real organic com-

1 Prior to the French Revolution, even the generalate structure was that of the Prior General living in the Priory of Huy.

2 Lambert Graus, *Symposium on Fortieth Anniversary of the Crosier Constitutions*, 2007, 13.

3 “As in the decree “Lumen Gentium” the primary thing is the People of God, and only then does there follow the discussion on the hierarchy, so it should be in our Constitutions.” “We must start with the person as being central, then proceed to houses, province, and the whole Order.” “Father Mehr was asked to work out a scheme for the Second Distinction of the Constitutions beginning with persons and houses, then proceeding to provinces and the provincial chapter and the Provincial Administrative Board, and then to the General chapter and general government. Father Ramaekers was also requested to do the same.” The first two quotations from *Chapter of Renewal*, 1967, I: 142, the last from *Chapter of Renewal*, 1967, II: 39.

Gebrek aan continuïteit tussen de initiële vorming tot religieus leven en het feitelijk beleefde kruisherleven kan slechts op passende wijze worden aangepakt en opgelost wanneer, in de eerste plaats, jonge eeuwig geprofeste kruissheren worden benoemd om in een priorij hun religieus leven verder te beleven. Een benoeming binnen een normatief gemeenschapsleven, na de initiële vorming, zorgt ervoor dat de kruissheren effectief de broederschap beleven waartoe zij zich bij de eeuwige professie hebben geëngageerd. Leven in een kruissherenpriorij laat de jonge geprofeste kruissheren toe om verder te bouwen aan de beleving en integratie van de essentiële dimensies van het religieuze leven en de vitale elementen van onze orde, waartoe hij werd ingeleid tijdens de initiële vorming en waarvoor hij zich door de eeuwige professie heeft geëngageerd voor de rest van zijn leven. De orde heeft de verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat er normatieve gemeenschappen zijn waar het charisma van de kruissheren beleefd wordt. Een gebrek aan continuïteit tussen de initiële vorming en het daarop volgende leven als kruissheren houdt het gevaar in van verwatering; om dat te vermijden is een duidelijk beleid bij de verdeling van taken in het gemeenschapsleven van essentieel belang.

Zonder een integrale permanente vorming (op geestelijk, menselijk, intellectueel en pastoraal gebied) loopt het religieuze leven het gevaar om een permanente frustratie te worden. Regelmatige programma’s voor permanente vorming zijn een normatief onderdeel van het kruisherleven in een priorij. Om het leven van de orde in priorijen duurzaam te maken en om te zorgen voor een voortdurende en weloverwogen verdieping van al de aspecten van onze bijzondere toewijding als kruissheren (cfr. *Vita Consecrata* 71), moeten de oversten op een systematische en structurele wijze, en op regelmatige tijden, programma’s van gewone permanente vorming inbouwen in de routine van het kruisherleven.

Leiderschap

Richtlijnen van het generaal kapittel

1. Het generaal kapittel bepaalt dat de prioren op geregelde tijden een rapport moeten opstellen over het spirituele welzijn van de priorij. Het priorijkapittel bespreekt dit rapport, en doet de nodige aanbevelingen en neemt beslissingen. Deze rapporten vormen de basisin-

Disconnections between actual lived Crosier life and the initial religious life formation can only be adequately addressed and resolved when, before all else, young solemnly professed Crosiers are assigned to continue to live Crosier religious life, in a priory. Assignment to normative community life after initial formation assures that Crosiers live out the fraternity to which they have committed themselves through solemn profession. Life in a Crosier priory allows the young professed Crosier to further live and integrate the constitutive religious life dimensions and vital components of our Order to which he was introduced during initial formation and to which he is solemnly professed for the rest of his life. The Order has the responsibility to assure normative community for living the Crosier charism. Clear community life assignment policies are essential to resolve the danger of disintegration due to the disconnection between initial formation and Crosier life thereafter.

Religious life without integral ongoing formation (spiritual, human, intellectual, and pastoral) tends to become ongoing frustration. Regular ordinary ongoing formation programs are a normative component of Crosier life in a priory. To stabilize the Order's life in priories and to assure a constant and consciously deepening of our special Crosier consecration in all its aspects (cf. *Vita Consecrata* 71), superiors systematically and structurally build into the routine of Crosier life rhythms and programs for ordinary continuing formation.

Leadership

General Chapter Direction-Setting Propositions

1. The General Chapter determines that priors prepare regular reports on the spiritual well being of the priory. Priory chapter review these reports and make the needed recommendations and decisions. The reports serve as primary content for the annual report the prior provincial is to submit to the master general and his council.

Normatief

Een van de taken opgelegd aan de constituties bestaat hierin om het hele instituut op te splitsen in onderdelen, “hoe deze ook genoemd worden”. [*Can.* 581]. De huidige constituties van de kruisheren verdelen de orde als geheel in provincies en priorijen. Vóór de oprichting van provincies – vanaf de eerste Constituties in 1248 tot in 1957 – was de orde als geheel enkel onderverdeeld in priorijen.¹ De priorij was echter niet zomaar een ondergeschikt, lager element van de orde; ze was centraal en fundamenteel. De priorij heeft altijd tot taak gehad het hart en de geest van de orde te belichamen, anders is ze slechts een schijnvertoning van religieus kruisherenleven. De priorij is dus de normatieve structuur, niet enkel van een lokale gemeenschap, maar ook van de orde.

De priorij is niet zomaar het laagste echelon van het leven van de orde, drie trappen naar beneden, onder het generaal en het provinciaal niveau; het is juist de belangrijkste en bevoorrechte plaats om het religieuze leven van de kruisheren te beleven. Het was niet enkel om redenen van moderne subsidiariteit dat de constituties van 1967 voor de niveaustructuur van de orde terugkeerden naar de regeling van 1248, weg van het hiërarchische schema van de Code van 1917 (**generaal bestuur-provinciaal bestuur-lokale gemeenschap**) naar het huidige schema: **lokale gemeenschap-provincie-de orde als geheel**.² Op het Vernieuwingskapittel van de Constituties in 1967 klonk duidelijk de vaste overtuiging dat de lokale priorij de centrale plaats is van het religieuze leven van de kruisheren en dat het provinciale en generale niveau voorrang moeten verlenen aan de lokale priorij.³ De Provinciale en de Generale gemeenschap zijn altijd in principe slechts occasionele of tangentiële gemeen-

1 Vóór de Franse Revolutie was de structuur van het generaal die van de Prior-Generaal, die woonde in de priorij van Hoei.

2 Lambert Graus, *Symposium on the Fortieth Anniversary of the Crosier Constitutions*, 2007, 13.

3 “Zoals in *Lumen Gentium* het Volk van God op de eerste plaats komt, en pas daarna de discussie volgt over de hiërarchie, zo moet het ook zijn in onze Constituties.” “Wij moeten beginnen met de persoon als centraal gegeven, daarna overgaan naar de huizen, de provincie en de hele orde.” “Pater Mehr werd gevraagd om een schema uit te werken voor Deel Twee van de Constituties, te beginnen met personen en huizen, dan verder te gaan met de provincies en het provinciaal kapittel en bestuur, en dan met het generaal kapittel en bestuur. Aan pater Ramaekers werd gevraagd om hetzelfde te doen.” De eerste twee citaten komen uit *Vernieuwingskapittel*, 1967, I: 142; het laatste citaat uit *Vernieuwingskapittel*, 1967, II: 39.

munity of life that occurs in local communities of Crosiers. Further, an insistence that the community at the local level include the existence of a chapter, a superior, and a council was one of the reasons the new Constitution's second distinction was acceptable to the members of the General Chapter.⁴ The local community structure of chapter, superior, and council is, then, normative for the provincial and general levels of the Order as a whole.

The issue of the priory being the normative form of community life raised some questions among members since the 2003 general chapter. Normative intends, first of all, to be understood as the solid embodiment of Crosier Religious Life and charismatic gifts in a local community. The priory structure is not normative because it is an ideal authoritative structure, but because it really embodies most fully all the central components of Crosier Religious Life. Other incomplete forms⁵ of community life lack some central component or elements, but should be seen as inchoative and thus developing toward completing what is lacking. The force of the word normative, in that case, serves to stimulate, guide, and inspire members and leaders to plan and move along a normative path in developing community life. The local community moves toward embodying and realizing in actuality the norm that the local community is the embodiment of the heart and spirit of our Order.

One over-judicial manner of reading the word normative is in a black and white, non-developmental, fashion. That is to say, only normative priories can exist. All other forms of community life must, therefore, be suppressed, must not exist. Obviously when new communities are started, they cannot immediately achieve a rich and full embodiment of the

4 "The question was asked: would it be possible to accept the Proposed text of the Second Distinction? Father Rutten expressed his opinion that it was worked out in agreement with the principles of collegiality and subsidiarity, and that it seemed to have preserved the essential elements of our form of government: it provided for a chapter, a superior, and a council, on the local, provincial, and general level. And it seemed that these elements were sufficiently determined to be workable. In general, it seemed that most of the members who were present agreed with this opinion." *Chapter of Renewal*, 1967, II: 48.

5 This distinction used to be for communities that were *formata* and *non-formata*. At the second level in our Order, that of province, the incomplete form is called a *provincia*. But we need to recall the norm: "whatever name these may be called" [Can. 581] and not reify any particular "name". Our received tradition calls these full and normative forms of community the priory.

gevormd in de Geest, beoordeeld en veranderd door het Woord van God, gezuiverd door vergeving en verzoening, opgebouwd door de conventivering van de Eucharistie en door het dagelijkse ritme van het liturgisch gebed, levendig gemaakt door de liturgische cycli, gevoed door een liturgische spiritualiteit, gesterkt door onderlinge steun en uitwisseling van geestelijke en materiële goederen, door vriendschap en gesprek. Omdat leden van de kruisherenprijorij waarin de initiële vorming gebeurt, een vormingsfunctie hebben, wordt van hen allen verwacht dat zij een leven leiden dat toont dat zij zich hiervan bewust zijn, vooral door te getuigen van een krachtig en oprecht broederlijk leven.

De belangrijkste zorg in verband met vorming die op het generaal kapittel van 2003 naar voor werd gebracht, was een verbetering van de wijze waarop kruisheren worden gevormd tot religieus leven. Het document *Profiel van een kruisheer-religieus op het moment van de eeuwige geloften* biedt een antwoord op deze zorg door een duidelijke beschrijving van de kostbare kenmerken van de specifieke toewijding van de kruisheren tot een leven voor God alleen door een liturgisch en apostolisch leven in gemeenschap. Op een warme en positieve wijze beschrijft het Profiel wat de identiteit van een kruisheer moet zijn op het moment dat een kandidaat de eeuwige geloften aflegt. Dank zij het Profiel hebben gemeenschappen en confraters uit de hele orde hun waardering uitgedrukt voor de grotere duidelijkheid waarmee gesproken wordt over het religieuze charisma van de Orde van het H. Kruis. Kandidaten, vormingsverantwoordelijken, oversten, en in feite alle confraters, kunnen en moeten in dit Profiel een instrument en hulpmiddel vinden om te weten en te zien wat een kruisheer, met Gods hulp en onder leiding van zijn vormingsverantwoordelijken in zichzelf zou moeten hebben verwezenlijkt tegen de tijd van zijn eeuwige geloften in de orde. Het profiel formuleert de hoofdlijnen van de vorm van het religieuze leven bij de kruisheren. Het is die vorm die de vormingsprogramma's en -activiteiten trachten te bereiken tijdens de belangrijke periode van initiële vorming van alle kandidaat-kruisheren. Met een duidelijk zicht op de verwachtingen bij de eeuwige professie kan iedereen – vanaf de eerste fasen van het postulaat en noviciaat – een beter zicht hebben op de doelstelling van heel de initiële vorming bij de kruisheren en van de tijdelijke professie. Het moment van de tijdelijke professie wordt gezien als een uiterst cruciaal moment in het leven van de kandidaat-kruisheer om zijn roeping te beoordelen.

have a formative function, all are expected to lead lives that show this awareness, primarily by witnessing a strong and genuine fraternal life.

The major formation concern, raised at the 2003 General Chapter, was the improvement of the Crosier form of formation into religious life. In response to this concern, the document “A Crosier Religious at Solemn Profession: a General Profile” clearly describes and presents to the Order the precious features of the Crosier’s particular consecration to live for God alone through the Crosier way of conventual, liturgical and apostolic life. In a sympathetic and positive way, the Profile describes what Crosier identity is to look like at the time a candidate takes solemn vows. Due to the Profile, communities and confreres Order wide have expressed appreciation for the added clarity in speaking about the religious charism of the Order of the Holy Cross. Candidates, formators, superiors, and in fact all confreres, can and should find in this Profile an instrument and a resource to know and to see what a Crosier, with God’s help and through the leadership of his formators, should have realized in himself by the time of his solemn profession in the Order. The Profile formulates the major outline of the Crosier form of religious life. It is this form that primarily formation programs and processes aim to achieve through the significant period of the initial formation of all Crosier candidates. Knowing the expectations connected with solemn profession, all – from in the earlier phases of postulancy and novitiate – can have more clearly in mind the aim and goal of all Crosier initial formation and of temporary profession. The moment of temporary profession is targeted as a most crucial moment for vocational discernment in the life of a Crosier candidate.

schappen, nooit de echte organische levensgemeenschap die zich situeert in de lokale gemeenschappen van de kruisheren. De vereiste dat de gemeenschap op het lokale niveau ook een kapittel, een overste en een raad zou hebben, was trouwens een van de redenen waarom Deel Twee van de nieuwe constituties voor de leden van het Generaal kapittel aanvaardbaar was.⁴ De lokale gemeenschapsstructuur met een kapittel, overste en raad is dus de normatieve structuur voor het provinciale en generale niveau van de gehele orde.

Het punt dat de priorij de normatieve vorm van het gemeenschapsleven is, heeft sedert het generaal kapittel van 2003 enkele vragen opgevoerd onder de leden. “Normatief” moet hier in de eerste plaats worden verstaan als de solide belichaming van het religieuze leven en de charismatische gaven van de kruisheren in een lokale gemeenschap. De priorijstructuur is niet normatief omdat het een ideale autoriteitsstructuur is, maar omdat ze echt op de meest volle wijze al de centrale componenten van het religieuze leven van de kruisheren belichaamt. Andere, niet-complete, vormen⁵ van gemeenschapsleven missen enkele centrale componenten of elementen, maar moeten worden gezien als embryonaal en dus in ontwikkeling naar de vervollediging van wat nog ontbreekt. De kracht van het woord normatief dient in dit geval om leden en oversten te stimuleren, te leiden, en te inspireren om de uitbouw van het gemeenschapsleven via het normatieve pad te plannen. De lokale gemeenschap is op weg naar de belichaming en feitelijke realisatie van de norm, namelijk dat de lokale gemeenschap de belichaming is van het hart en de geest van onze orde.

Het is een al te juridische interpretatie van het woord normatief als men deze ziet in zwart-wit, als niet-dynamisch. Dat zou immers betekenen

4 “De vraag was: kon de voorgestelde tekst van Deel Twee worden aanvaard? Pater Rutten vond dat het was uitgewerkt in overeenstemming met de principes van collegialiteit en subsidiariteit, met behoud van de essentiële elementen van onze bestuursvorm: het voorzorg een kapittel, een overste en een raad op het locale, provinciale en generale niveau. En deze elementen leken voldoende gedefinieerd om ook werkbaar te zijn. Over het algemeen leken de meesten van de aanwezige leden akkoord te gaan met die mening.” *Vernieuwingkapittel*, 1967, II: 48.

5 Dit onderscheid werd vroeger gebruikt voor gemeenschappen die formata of non-formata waren (gemeenschappen die al of niet canoniek waren ‘opgericht’). Op het tweede niveau van onze orde, dat van de provincies, wordt de niet-volledige vorm propovincie genoemd. Maar we moeten denken aan de norm: “hoe deze ook genoemd worden”. [*Can.* 581] en ons niet blind staren op een of andere “naam”. Onze overgeleverde traditie noemt deze volledige en normatieve vorm van gemeenschap “de priorij”.

Crosier charism. They need the time and resources to build community, create relationships, and prosper. Normative in this evolutionary sense, then, means that a new community should normally have the prospect of developing and thriving and, most especially, of providing members who live in the community a realistic experience of the Crosier charism and our form of religious life.

Our members should not normally be assigned to live in another congregation's form of community or according to another Order's norm of religious life. Neither too should our members live according to another form of consecrated life within one of our own Crosier communities: for example, according to the life style of the Secular Institutes, Societies of the Apostolic Life, Apostolic Congregations, or Communities of monks.

The presence, within the normative community, of thinking and creative persons gives the local chapter members who contribute by idea and initiative to the well being of the Order in the community (Const. 8.1). During formation it is a normative expectation that candidates for solemn vows need to be prepared not only for ministry, but also and especially for our day-to-day commitment to the communal way of Crosier life.

Situation

The central motivation for the reform in history known as the regularization of canonical life, namely, the beginning of 'canons regular', according to Jean Chatillon (following Charles Dereine and before him G. Morin), was the *crisis of cenobitism* in church and religious life. Community life was the problem and, through the reform, community life was the aim and the solution. Part of a religious charism – though certainly not its whole meaning – is found in response to a church need. Much mention is made today of the rise of individualism and its need to be redressed with an accent on community life. The fraternal life wit-

Vorming tot Godgewijd leven is een genade. Gods vormingswerk eindigt niet op het moment van de plechtige geloften. God gaat verder met vorming naar het hart en de geest van zijn Zoon. Kruissheren worden opgeroepen om altijd "een nieuw begin te maken vanuit Christus" door onder hen de gezindheid te laten heersen die was in Hem (cfr. Phil. 2:5).

Het leiderschap bij de kruissheren moet op alle niveaus een correct beeld bevorderen van wat belangrijk is bij de vorming tot religieus leven. Deze unieke soort vorming is per definitie niet beperkt tot een bepaalde duur, maar permanent. Het bestuur moet een mentaliteit en cultuur van permanente vorming creëren. Er is nog steeds een grote nood aan deze mentaliteit en cultuur bij de bevordering van het geestelijke welzijn van onze orde. Initiële vorming is de eerste stap naar een heel leven van voortdurende vorming. Vorming is een essentiële component van de levenswijze en de geestelijke architectuur van de kruissheren. Regelmatige lectuur, studie, reflectie en publicaties zijn noodzakelijke voorwaarden voor een efficiënte beleving van onze roeping tot kruisheer. Daarom moet het bestuur het risico vermijden dat normale voortgezette vorming enkel maar theorie wordt of een persoonlijke optie.

De initiële vorming tot kruisheer moet plaatsvinden in een omgeving die ook door de voortgezette vorming tot religieus leven als kruisheer wordt nagestreefd na de initiële vorming, namelijk de kruissherenpriorij. De priorijgemeenschap is onmisbaar in het proces van initiële en voortgezette vorming tot religieus leven. Leven in een kruissherenpriorij is de "Plaats van Licht" en het "Godsgeschenk dat wordt aangeboden" aan jonge mensen die willen groeien in hun roeping tot geestelijk leven. De priorij is het geprivilegieerde milieu voor onderwijs, vorming en begeleiding. Het leven als kruisheer in een priorij is *vormend*. De priorij is de echte schatkamer van het kruissherencharisma en het belangrijkste terrein voor *vorming*. Het is de plaats waar de geest van de orde ten volle leeft en schoon en heilzaam zichtbaar wordt. Het leven in een priorij *vormt* haar leden voortdurend tot kruisheer-religieus. Leven in een kruissherenpriorij biedt gelegenheid tot geestelijke ervaringen en intimiteit met God door religieuze broederschap, liturgische viering en apostolische aanwezigheid. Het *vormingspotentieel* van de kruissherenpriorij biedt de confraters de gelegenheid om het charisma te beleven en te groeien tot geestelijk volwassen mensen op hun gezamenlijke weg naar God. Een kruissherengemeenschap, met name een priorij, wordt

form into the heart and mind of his Son. Crosiers are called to always “Starting Afresh from Christ” by making their own the attitude that was in Him (*cf. Phil. 2:5*).

Crosier leadership at all levels is to promote a correct idea of what formation in religious life is all about. By definition, this unique sort of formation is not limited to a precise period of time but is permanent. Leadership is to create a mentality and culture of ongoing formation. This mentality and culture continues to be a serious need in the promotion of the spiritual wellbeing of the Crosier Order. Initial formation leads to a whole lifetime of ongoing formation. Formation is an essential component of the Crosier way of life and its spiritual architecture. Regular reading, study, reflection and writing are necessary conditions for the effective realization of our Crosier vocation. Therefore, Crosier leadership is to avoid the risk of ordinary ongoing formation just becoming theory or personal option.

Initial Crosier formation is to take place in the same sort of site that ongoing formation in Crosier religious life cultivates after initial formation, namely the Crosier priory. The priory community is indispensable to the processes of initial and ongoing formation in religious life. Life in a Crosier priory is the “Place of Light” and the “Gift of God to Offer” to young people who seek to grow in their vocation to the religious life. The priory is the privileged milieu of education, formation, and accompaniment. Crosier life in a priory is *formative*. The priory is the true depository of the Crosier charism and the primary arena of *formation*. It is the place where the spirit of the Order is fully alive and becomes manifest, beautiful, and wholesome. Life in a priory constantly *forms* its members to become Crosier religious. Living in a Crosier priory offers opportunities for spiritual experiences and intimacy with God through religious brotherhood, liturgical celebration, and apostolic presence. The *formative potential* of the Crosier priory enables confreres to live the charism and to grow into spiritual mature people on their way, together, to God. A Crosier community, which is a priory, is *formed* in the Spirit, judged and converted by the Word of God, purified by forgiveness and reconciliation, built up by the conventual Eucharist and by daily rhythms of liturgical prayer, vivified by the liturgical cycles, nourished by a liturgical spirituality, strengthened by mutual assistance and exchange of spiritual and material goods, by friendship and conversation. Since members of the Crosier priory, in which initial formation occurs,

dat er enkel normatieve priorijen kunnen bestaan, en dat alle andere vormen van gemeenschapsleven daarom moeten worden verbannen, niet mogen bestaan. Het is vanzelfsprekend wanneer nieuwe gemeenschappen worden opgestart, dat zij niet onmiddellijk een rijke en volle belichaming van het charisma van de kruisheren kunnen bereiken. Zij hebben tijd en middelen nodig om een gemeenschap op te bouwen, relaties te vormen en te gedijen. Normatief, in deze dynamische betekenis, betekent dus dat een nieuwe gemeenschap, normaal gesproken, het vooruitzicht moet hebben om te kunnen groeien en bloeien, en vooral om de leden die in die gemeenschap leven een realistische ervaring te bieden van het charisma van de kruisheren en van onze wijze van religieus leven.

Onze leden mogen normaal gezien niet benoemd worden om te leven in een gemeenschapsvorm van een andere congregatie of volgens de religieuze levensnorm van een andere orde. Noch zouden onze leden binnen een van onze eigen kruisherengemeenschappen mogen leven volgens een andere vorm van toegewijd leven: bijvoorbeeld volgens de levensstijl van de seculiere instituten, van sociëteiten van het apostolische leven, apostolische congregaties, of gemeenschappen van monniken.

De aanwezigheid van denkende en creatieve personen in de normatieve gemeenschap bezorgt het lokale kapittel leden die met ideeën en initiatieven bijdragen tot het welzijn van de orde binnen de gemeenschap (*Const. 8.1*). Tijdens de vormingsperiode behoort het tot de normatieve verwachting dat kandidaten voor de eeuwige geloften niet alleen worden voorbereid op apostolaat, maar ook en vooral op ons dagdagelijkse engagement in de gemeenschapsvorm van het kruishererenleven.

Situatie

De belangrijkste beweegreden voor de historische hervorming die bekend staat als de regularisatie van het canonieke leven, namelijk het ontstaan van de ‘reguliere kanunniken’, is volgens Jean Chatillon (die hierbij steunt op Charles Dereine en G. Morin) de *crisis van het cenobitisme* in de Kerk en in het religieuze leven. Het gemeenschapsleven vormde het probleem, maar door de hervorming werd het gemeenschapsleven juist doel en oplossing. De betekenis van een religieus charisma is – hoewel ongetwijfeld niet volledig – terug te vinden in het antwoord op een nood van de kerk. Tegenwoordig wordt veel gespro-

nesses to the church and society of the human need and the divine gift of charity.

More than community life, though, the overemphasis on success and accomplishment tends, especially since the French Revolution, to prize and reinforce clear usefulness to society as the criterion for worth in religious life.⁶ Lyons historian Hervé Laffay has argued that it is just this instrumental *utilité sociale* that served the secularization of religious life and church life. All the modern congregations developed during the 19th century are presently experiencing the crisis of relevance and usefulness. Especially since ministry is no longer considered the preserve of the clergy or of religious, but rather of the essence for lay consecration in baptism, the crisis of religious identity is especially felt strongly among apostolic congregations and religious orders tending toward that model of religious consecration.

In today's Crosier Order the crisis of charism is clearly marked by a crisis of cenobitism in our local communities, by a crisis of religious identity, by a crisis of perseverance during and after initial formation, and by a crisis of worth and meaning especially among the elder members (was it all worth it?). In addition, with the historic shift from a mission era, where foreign missionaries went abroad, worked in parishes and dioceses, and heroically made part time efforts to establish Crosier formation programs and new Crosier communities, our Order for young members, who only know a mission society model of religious life, suffers from a crisis of continuity with a normative living embodied tradition.

A priory, by its mere establishment, is no solution to all these crises. Working to consolidate the Crosier charism in real communities of professed members needs more than canonical establishment. The efforts at transformation during the decade leading to the 800th anniversary of the foundation of the Order of the Holy Cross has enjoyed mixed-review success and staggering resistance, as is the case with any refounding or needed reform in the church's history.⁷

⁶ Roger Janssen notes that even the older Religious Orders, with very different traditions and spiritual values, were also dragged along into the rush to find usefulness to society as their *raison d'être*.

⁷ José Arnaiz, "What are the obstacles that appear when one sets out on the path of refounding?" in "From Sunset to Dawn: Reflections on Refounding", *For a Creative*

gregation. Als het lokale kapittel echt zijn rol als kern vervult, echt als spil dient waar alles om draait, werken de leden van de gemeenschap samen om een dynamisch evenwicht te vinden tussen gezamenlijk gebed, broederlijk samenleven, en inspanningen voor het dienstwerk van het apostolaat

Vorming

Richtlijnen van het generaal kapittel

1. Het generaal kapittel bepaalt dat de initiële vorming plaats heeft in een priorij waarin de leden bereid zijn om een ervaring van oprecht geloof, gemeenschappelijk leven en gebed, collegialiteit en subsidiariteit te delen. (*Const.* 23.2)
2. Het generaal kapittel aanvaardt als een beleidslijn voor de hele orde dat, na de initiële vorming, confraters moeten worden toegewezen aan het normatieve gemeenschapsleven in een priorij.
3. Het generaal kapittel geeft elke prior de opdracht om programma's te plannen en te organiseren voor permanente vorming en spirituele vernieuwing van de priorijgemeenschap.
4. Het generaal kapittel onderschrijft het *Profiel van een kruisheer-religieus op het moment van de eeuwige geloften* en het bijbehorende beleid als normatief voor heel de orde.
5. Het generaal kapittel draagt elke provincie op om strategieën te ontwikkelen en nieuwe programma's op te zetten om jonge mensen te interesseren voor, en aan te trekken tot, het religieuze leven van de kruisheren als een gave van God die wij aanbieden.

Verantwoording

In het hedendaagse religieuze leven is de enige echt belangrijke kwestie de vorming, en die gebeurt levenslang. Religieus leven is vorming in God: Hem leren kennen en beminnen om door Hem gekend en bemind te worden. Daarom zijn de initiële en de voortgezette vorming beide belangrijk in het religieuze leven van de kruisheren. Beide moeten gaan over de geestelijke levenswijze van de kruisheren. Beide niveaus van vorming tot kruisheer-religieus moeten de voortdurende belangstelling en zorg uitmaken van het bestuur van de orde op elk niveau.

duly pivotal, community members cooperate on dynamically balancing and integrating common prayer, fraternal life, and energies spent in ministry and the apostolate.

Formation

General Chapter Direction-Setting Propositions

1. The General Chapter directs that initial formation occur in a priory where members are prepared to share an experience of genuine faith, community life and prayer, collegiality and subsidiarity (Const. 23.2).
2. The General Chapter adopts as an order wide policy that, after having completed initial formation, confreres are to be assigned to normative community life in a priory.
3. The General Chapter charges each prior to plan and organize programs for ordinary ongoing formation and spiritual renewal of the priory community.
4. The General Chapter endorses the *Profile of a Crosier Religious at Solemn Profession* and the related Policies as normative in the whole Order.
5. The General Chapter directs each province to develop strategies and initiate new programs to interest young men in and draw them to Crosier religious life as a gift of God that we offer.

Rationale

In contemporary religious life, the only real issue is: formation, which is life-long. Religious life is formation in God: to get at knowing and loving God in order to be known and loved by Him. That's why both initial formation and ongoing formation are important arenas in Crosier religious life. Both are to address the Crosier spiritual way of life. Both stages of formation into Crosier religious need the ongoing interest and concern of the Order's leadership at all level.

Consecrated life formation is a grace. The work of God through formation does not finish at the time of solemn profession. God continues to

ken over de opkomst van het individualisme en de behoefte om dit te compenseren door nadruk op het gemeenschapsleven. Het broederlijke leven getuigt tegenover Kerk en maatschappij over de menselijke behoefte aan, en de goddelijke gave van liefde en genegenheid.

De al te sterke nadruk op succes en prestaties leidt er echter toe (vooral sedert de Franse Revolutie) om een duidelijk sociaal nut hoger te waarderen en te stimuleren als waardemeter voor het religieuze leven.⁶ Volgens de historicus Hervé Laffay is het precies deze dienstbare *utilité sociale* die mee heeft geleid tot de secularisatie van het religieuze en het kerkelijke leven. Alle moderne congregaties uit de 19de eeuw ondergaan tegenwoordig een crisis i.v.m. de vraag naar hun relevantie en nut. Vooral omdat het geestelijke ambt niet langer wordt beschouwd als het exclusieve domein van priesters of religieuzen, maar juist als wezenlijk deel van de lekentoewijding door het doopsel, wordt de religieuze identiteitscrisis bijzonder streng aangevoeld bij apostolische congregaties en bij religieuze ordes die tenderen naar dat voorbeeld van religieuze toewijding.

In de kruisherenorde van vandaag wordt de crisis van het charisma duidelijk gekenmerkt door een crisis van het cenobietenleven in onze lokale gemeenschappen, een crisis van religieuze identiteit, een crisis van volharding gedurende en na de initiële vorming, en een crisis van zelfwaardering en zich zinvol weten, vooral onder de oudere leden (was het dat allemaal wel waard?). Bovendien maakt de orde een historische verschuiving mee: ze komt uit een missietijd, waarin missionarissen naar het buitenland trokken, in parochies en diocesen werkten, en met veel moed en inspanning een deel van hun tijd besteedden aan het opzetten van vormingsprogramma's voor kruisheren en het stichten van nieuwe kruisherengemeenschappen. Maar voor jonge leden, die als voorbeeld van religieus leven enkel het model van een missiesociëteit kennen, stelt zich voor de orde een crisis van continuïteit met een traditie waarin een normatieve manier van leven wordt belichaamd.

Een priorij vormt, door het loutere feit van haar oprichting, geen oplossing voor al deze crisissen. Om te werken aan de consolidatie van het kruisherencharisma in echte gemeenschappen van geprofeste leden is

⁶ Roger Janssen wijst er op dat ook de oudere religieuze ordes, met zeer verschillende tradities en spirituele waarden, werden meegezogen door de druk om sociale nuttigheidswaarde als hun bestaansreden te zien.

Paying careful attention to the Order's life in the local community is the central concern of the 2009 General Chapter. Solid community life in the local community is a normative Crosier response to the signs of the times and a Crosier solution to refounding the Order on the solid values of our tradition. In God's eyes, practical renewal and conscientious revitalization of normative local community life will hardly be enough but for this period of our long history of perseverance and creative fidelity it is timely and providential.

Liturgical Prayer in Community

General Chapter Direction-Setting Propositions

1. The general chapter directs communities to make available the resources to normalize and revitalize their common prayer by centering it in the conventual Eucharist and marking it by a daily rhythm of the liturgy of the hours with public morning and evening prayer as essential moments of that rhythm.
2. The general chapter directs normative communities of the Order to provide a publicly accessible space for its conventual liturgy which will adequately welcome others into our worship, bear witness to the fraternal unity of the community, and visibly provide those assembled with the expectation of an encounter with Christ in their midst.

Fidelity: Refounding (Rome: USG Assembly Proceedings, 1998) 33-36.

Van eeuwig geprofepte leden wordt dus verwacht dat zij delen in de verantwoordelijkheid voor gemeenschapsvorming en in de gezamenlijke beleving van het kruishercharisma; deze veronderstelling wordt erg dringend en kritisch voor de toekomst van de orde. Jonge eeuwig geprofepte leden moeten zeker hun eigen aangeleerde gevoel voor gedeelde verantwoordelijkheid samen kunnen ervaren en verder ontwikkelen in de lokale gemeenschap. Zij moeten bovendien de lokale structuren ter beschikking kunnen hebben die hen ook effectief in de rol plaatsen van een verantwoordelijk kapittellid.

In provincies waar het gemeenschapsleven beperkt wordt door het ouder worden van de leden, moet vrijstelling worden gegeven aan diegenen die niet meer in staat zijn om een actieve rol te spelen in de besprekingen en beslissingen van hun gemeenschapskapittel over het gezamenlijke leven, gebed en apostolaat. De officiële pensioenleeftijd is wel geen adequate maatstaf om in het kapittel verantwoordelijkheid toe te kennen over religieus leven, maar toch wijzen onze provincies meer en meer op het probleem dat zij tegenover sommige leden hun verwachtingen i.v.m. actieve deelname en verantwoordelijkheid in het kapittel moeten beperken omwille van gezondheid, ouderdom of andere persoonlijke problemen. De bepaling i.v.m. uitzonderlijke vrijstelling van actieve deelname in het lokale kapittel, vermeld in de Constituties, moet uitgewerkt worden in de statuten van de verschillende provincies. "Buiten de beperkingen vermeld in de provinciale statuten hebben allen fundamenteel dezelfde rechten en plichten in het gemeenschapskapittel." [*Const.* 27.1]. De provincie moet tegelijkertijd op normatieve wijze specificeren wat van alle andere leden wordt verwacht i.v.m. deelname en verantwoordelijkheid in een lokaal kapittel.

De algemene vitaliteit van een provincie wordt gemeten in termen van de vitaliteit van haar lokale gemeenschappen. De lokale gemeenschap van de kruisherden wordt erkend als het hart en de belichaming van de geest van onze orde [*Const.* 22.2]. Het is die geest van de Orde van het H. Kruis die op een dynamische wijze is toevertrouwd aan goed functionerende gemeenschapskapittels. In de orde van de kruisherden heeft het provinciaal bestuur als eerste taak het versterken van de vitaliteit en de verantwoordelijkheidszin in krachtige lokale gemeenschapskapittels. Wanneer het kapittel van de lokale gemeenschap verwaarloosd wordt, bestaat het gevaar dat het canonieke charisma van de Orde van het H. Kruis evolueert naar een sociëteit van priesters of een apostolische con-

to be relief given to members who are no longer capable of taking an active part in their community chapter deliberations and decisions about common life, prayer, and apostolate. Although government-set ages for pension and retirement may not be adequate for designating religious life responsibility in chapter, our Crosier provinces are increasingly raising to the fore the problem of having to limit expectation on some members in special circumstances of health, age, or other personal restrictions on them to full active participation and responsibility in a community chapter. The provision for exceptional release from active participation in the local chapter, noted in the Constitutions, needs to be delineated in the statutes in the different provinces: “Outside of those restrictions given in the provincial statutes, all have fundamentally the same rights and responsibilities in the community chapter.” [Const. 27.1]. The province should, at the same time, specify the overriding normative presumption for all other members to participation and responsibility in a local chapter.

A province’s overall Crosier vitality is measured in terms of the vitality of its local communities. The local Crosier community is recognized as the heart and embodiment of the spirit of our Order [Const. 22.2]. It is that spirit of the Order of the Holy Cross that is entrusted in a dynamic way to working community chapters. In the Crosier Order, provincial leadership has as a prime task the fostering of vitality and promotion of responsibility in strong local community chapters. When the local community chapter suffers from neglect, the canonical charism of the Order of the Holy Cross tends to morph into a Society of Priests or an Apostolic Congregation. When the local chapter is properly nuclear,

meer nodig dan een canonieke oprichting. De inspanningen om te vernieuwen, in dit decennium vóór de 800ste verjaardag van de stichting van de Orde van het Heilig Kruis, zijn onthaald op een mengeling van succes en weifelende weerstand, zoals altijd in de geschiedenis van de Kerk bij een herstelling of noodzakelijke vernieuwing.⁷

De centrale zorg van het generaal kapittel van 2009 is nauwgezet aandacht te schenken aan ordesleven in de lokale gemeenschap. Een krachtig communiteitsleven in de lokale gemeenschap is een normatief antwoord van de kruisheren op de tekenen van de tijd en een oplossing om de orde te herstiten op basis van de vaste waarden van onze traditie. Voor het oog van God zal deze pragmatische vernieuwing en gewetensvolle revitalisatie van het normatieve lokale gemeenschapsleven nauwelijks voldoende zijn, maar voor dit moment in onze lange geschiedenis van volharding en creatieve trouw zijn ze een gepast godsgeschenk.

Liturgisch gebed in gemeenschap

Richtlijnen van het generaal kapittel

1. Het generaal kapittel geeft aan de gemeenschappen de opdracht om de middelen ter beschikking te stellen die nodig zijn om hun gemeenschappelijk gebed te normaliseren en te revitaliseren door het een centrale plaats te geven in de conventsmis en het dagelijkse ritme van het getijdengebed, met een publiek ochtend- en avondgebed als essentiële momenten binnen dat ritme.
2. Het generaal kapittel geeft aan de normatieve gemeenschappen van de orde de opdracht om voor de conventsliturgie een publiek toegankelijke ruimte ter beschikking te stellen, om zo buitenstaanders op passende wijze te verwelkomen bij ons gebed, te getuigen van de broederlijke eenheid van de gemeenschap, en de aanwezigen op zichtbare wijze laten delen in de verwachting van een ontmoeting met Christus in hun midden.
3. Het generaal kapittel geeft aan de Magister-Generaal de opdracht

⁷ José Arnaiz, “Welke zijn de obstakels die opduiken op de weg naar herstelling?” (“What are the obstacles that appear when one sets out on the path of refounding?”) in “From Sunset to Dawn: Reflections on Refounding”, *For a Creative Fidelity: Refounding* (Rome: USG Assembly Proceedings, 1998) 33-36.

3. The general chapter directs the master general, in consultation with his council and the assistance of the general liturgical commission, to study and undertake measures to intensify liturgical formation in Crosier communities; these measures are particularly directed but not limited to those in initial formation. Liturgical formation in our Order must incorporate the reforms of the Second Vatican Council, the traditions and experience of the Order, liturgical inculturation; a simple rubrical approach to liturgical formation would be considered inadequate and misdirected.

Rationale

Crosiers remain dedicated to the directive of the Second Vatican Council of fostering before all else full and active participation in the liturgy; for the liturgy is the primary and indispensable source from which all are to derive the true Christian spirit [*Sacrosanctum Concilium*, 14]. Our membership in a canonical order demands that we be faithful to common liturgical prayer [*Cons.* 4.1]. Not only does each Crosier community celebrates the liturgy of the Church in common and attend to the rich expression and beauty of that liturgy, but in the experience of the conventual liturgy, the liturgical community becomes a living epiclesis and expression of the Spirit animating and effecting Church, that is, showing forth one body in Christ.

In speaking of the early church, Edward Schillebeeckx frames well the relationship between Christ and Christian community: “Neither Jesus nor the earliest ‘church community’ constitutes the fount and origin of Christianity, but both together as offer and response. No Christianity without Jesus, but equally none without Christians”.⁸ The significance of community in Church and its relationship to the presence of Christ cannot be underestimated. True Crosier community must visibly show forth this relationship. Crosier communities do not hold a special place in the liturgical assembly, but rather we become privileged, as we assemble in the conventual liturgy, to encounter Christ and to be a sacramental presence of Christ. Those who join us in the conventual lit-

⁸ Edward Schillebeeckx, *Jesus: An Experiment in Christology*, trans. Hubert Hoskins (New York: Seabury, 1979) 58.

zakelijke transacties zoals routines van de dagorde, of kapittels die fundamentele levenskwesaties vermijden, maken in feite het charisma van de kruisheren minder krachtig. Kapittels die te veel nadruk leggen op rechten, zonder de daaraan beantwoordende verantwoordelijkheid voor de belichaming van het kruisherencharisma op lokaal vlak, geven een verkeerd beeld van het gewicht en de verantwoordelijkheid die de Constituties geven aan het lokale gemeenschapskapittel van de kruisheren. Lokale kapittels zijn normatieve structuren van de orde omdat zij fundamentele religieuze verantwoordelijkheden dragen. Gemeenschappen die te klein zijn om de verantwoordelijkheden te dragen die door de Constituties aan een lokaal kapittel zijn gegeven, ontcrachten op een fundamentele wijze de dynamiek van de religieuze geest die aan de Orde van het H. Kruis is gegeven in gemeenschap.

Voor de lokale kapittels, aan wie de vorming tot de spiritualiteit en het gemeenschapsleven van de kruisheren is toevertrouwd, dragen een specifieke verantwoordelijkheid om te zorgen voor een waarachtig getuigenis van broederlijk leven, gebed, collegialiteit en subsidiariteit. Deze lokale kapittels moeten heel in het bijzonder geregeld nadenken over de persoonlijke beleving van authentiek geloof in gemeenschapsleven en dat op een creatieve wijze nastreven. [*Const.* 23.2].

Situatieschets

Op dit ogenblik zijn in de kruisherenorde zeven prioren door het lokale kapittel verkozen op een totaal van elf of twaalf canoniek opgerichte priorijen en tweeënzestig lokale gemeenschappen. Te veel jonge kruisheren zijn vóór de plechtige geloften nog niet ingewijd in de dynamiek van kapittelverantwoordelijkheid. Het is moeilijk te berekenen hoeveel leden na de eeuwige gelofte niet echt zijn toegewezen aan een lokaal gemeenschapskapittel, terwijl de constituties juist verwachten dat de toewijzing van eeuwig geprofeste leden ook deelname inhoudt aan de rechten en plichten van een gemeenschapskapittel [*Const.* 27.1]. Een priorij wordt bij haar officiële stichting canoniek opgericht als een kapittel in de Orde van het Heilig Kruis met de rechten en plichten vermeld in de constituties. In het licht van de Constituties, die een groei naar normatieve status aanmoedigen, krijgen rectoraten, die niet het recht hebben om als een college hun prior te kiezen, de rechten en plichten van een collegiaal kapittel wanneer zij worden opgericht als priorij.

are normative structures of the Order because of the fundamental religious responsibilities they bear. Communities too small to maintain the constitutionally given responsibilities of a local chapter fundamentally enervate the dynamic of the religious spirit given to the Order of the Holy Cross in community.

In particular, local chapters entrusted with formation into the Crosier spirit and communal life bear a specific responsibility to assure truthful witness to the fraternal life, prayer, collegiality and subsidiarity. Most especially these local chapters must reflect regularly on and creatively pursue the personal realization of authentic faith in communal life [Const. 23.2].

Situation

At present in the Crosier Order, there are only seven chapter-elected priors among eleven or twelve established priories and sixty-two local communities. Too many young Crosiers prior to solemn vows are not initiated into the dynamics of chapter responsibility. It is hard to calculate how many members after solemn profession, are not actually assigned to local community chapters. But the constitutions presume that assignment of solemnly professed members will include participation in the rights and responsibilities of a community chapter [Const. 27.1]. A priory, at the time of its official establishment, is thereby established as a chapter in the Order of the Holy Cross with the rights and responsibilities outlined in the Crosier Constitutions. In light of the constitutions, which encourage growth toward normative status, rectory communities, which do not enjoy the collegiate right of election of their prior, gain the rights and responsibilities of a collegiate chapter when they become established as a priory.

The presumption that members in solemn vows are expected to share in the responsibility of community formation and in realizing in common the Crosier charism becomes more urgent and critical for the future life of the Order. Certainly young solemnly professed members need to experience and develop together their own cultivated sense of shared responsibility in the local community. In addition they need to have the local structures available that actually place them in the role of a responsible chapter member.

In provinces where community life is constrained by aging, there needs

om, in overleg met zijn raad en met de hulp van de generale liturgische commissie, maatregelen te bestuderen en te nemen om de liturgische vorming binnen de kruisherengemeenschappen te versterken; deze maatregelen zijn vooral, maar niet uitsluitend, gericht op hen die in initiële vorming zijn. De hervormingen van het Tweede Vaticaanse Concilie, de tradities en ervaring van de orde en liturgische inculturatie moeten een integraal deel uitmaken van de liturgische vorming in onze orde; de liturgische vorming enkel maar benaderen vanuit het oogpunt van de rubrieken zou inadequaat en misplaatst zijn.

Argumentatie

De kruisheren blijven trouw aan de richtlijn van het Tweede Vaticaanse Concilie om in de liturgie in de eerste plaats totale en actieve deelname te bevorderen; want de liturgie is de voornaamste en zelfs onmisbare bron voor het verwerven van de echte christelijke geest. [*Sacrosanctum Concilium*, 14]. Ons lidmaatschap van een canonieke orde vraagt dat wij trouw zijn aan het gemeenschappelijke liturgische gebed [*Const.* 4.1]. Niet alleen viert elke kruisherengemeenschap samen de liturgie van de Kerk, en schenkt zij aandacht aan de rijke uitdrukking en schoonheid van die liturgie, maar in de ervaring van die conventsliturgie wordt de liturgische gemeenschap een levende epiclese en expressie van de heilige Geest die de Kerk bezielt en beïnvloedt, vertoont zij één lichaam in Christus.

Verwijzend naar de vroege kerk, geeft Edward Schillebeeckx een goed beeld van de band tussen Christus en de christelijke gemeenschap: “Noch Jezus noch de oudste ‘kerkgemeenschap’ vertegenwoordigt de bron en oorsprong van het christendom, maar beide samen als aanbod en antwoord. Geen christendom zonder Jezus, maar evenmin een christendom zonder christenen”.⁸

Het belang van een gemeenschap in de Kerk en haar band met de aanwezigheid van Christus kan niet worden onderschat. Een echte kruisherengemeenschap moet deze band zichtbaar uitstralen. Kruisherengemeenschappen hebben geen aparte plaats in de liturgische samenkomst, maar wanneer we samenkomen in de conventsliturgie worden

⁸ Edward Schillebeeckx, *Christus, sacrament van de Godsontmoeting* ((Bilthoven 1959)

urgy should experience fundamentally a lively encounter with the risen Christ. In our conventual liturgy, one should encounter Christ in all of the rich symbols of that liturgy including the Crosier fraternity, which is visibly and ritually represented.

This sacramental presence is most evident in the conventual Eucharist, a recurrent gathering of the community in common prayer holding the center of our lives. The Church as communion is born of the Eucharist, and it necessarily follows that the Crosier community is fundamentally a Eucharistic communion in both commitment and in actual lived experience. The conventual Eucharist expresses and effects the fraternal communion and enables us to bridge the barriers that exist among us because of our human frailties. Because the conventual Eucharist enjoys such primacy at the center of a Crosier community, the unity of the community deepens and the reconciliation among the Crosier brethren is made alive and visible through [*Cons. 17.2*].

Yet, too often in our communities the Eucharist is either not celebrated or infrequently celebrated conventually, or it has been reduced to an ordinary routine moment of the day. It often simply marks another thing to do on the schedule or to get out of the way so that we can get on to the important work of the day. The style of the celebration, the sacred space, the quality of preaching, the attentiveness to the beauty and to the depth of the mystery celebrated unfortunately does not convey the commitment that Crosiers have to the Eucharist nor to the place it holds at the center of our lives. There are many demands made upon modern Crosiers in our commitment to the Church and a careful balance is to be sought among these obligations. Yet, as the most profound celebration of our fraternal unity, the Eucharist must hold a privileged place in our lives, not simply in frequency but as our primary spiritual focus, the moment when Crosiers most fully embrace the Cross and proclaim the transforming experience of the death and resurrection of Christ.

Further, faithfulness to liturgical prayer means that we also have a daily rhythm of the Liturgy of the Hours in our communities. This is an essential and constitutive characteristic of Crosier religious life. Not only does our eight centuries of constant common praise testify to this characteristic of our life but this element of our charism is recognized

Verantwoordelijkheid

In de orde van de kruisheren zijn de lokale gemeenschapskapittels verantwoordelijk voor zeer belangrijke religieuze aangelegenheden. Fundamenteler dan de juridische verantwoordelijkheid voor specifieke handelingen, zoals de keuze van de prior, zijn raad, en de afgevaardigden voor het provinciaal kapittel en het beheer van de goederen van de gemeenschap, zijn de beslissingen die het lokale kapittel in broederlijk overleg neemt met betrekking tot de gedragslijnen voor het religieuze leven van de lokale gemeenschap.

Het lokale kapittel krijgt de opdracht om voor het leven van de gemeenschap de leefregel op te stellen in overeenstemming met de religieuze grondslagen van ons leven [Deel I van de Constituties]. Dit opstellen van een leefregel houdt meer in dan het opmaken van geschreven statuten en agenda's. Het impliceert een voortdurende zorgzame beleving van onze specifieke religieuze broederschap, het scheppen van de voorwaarden die echte broederschap van leven en werken onder ons bevorderen. Het hele leven van de gemeenschap: het gezamenlijke gebed, het gezamenlijke broederlijke leven en apostolaat moeten worden onderzocht en bepaald in het lokale kapittel. Deze gewichtige opdracht om onze religieuze broederschap als kruisheren te beleven en ons hele leven in gemeenschap te onderzoeken, is veel substantiëler en fundamenteler dan de overleg- en beslissingsfuncties van een business meeting. Van lokale kapittels wordt gevraagd scheppers te zijn van het religieuze gemeenschapsleven voor de concrete leden die aan die specifieke lokale gemeenschappen zijn toegewezen. Deze belangrijke vormgevende verantwoordelijkheid om een kruisherengemeenschap op te bouwen wordt duidelijk (maar niet exclusief) benadrukt in de conventsvormen van religieus leven, en dus heel enthousiast onderstreept in het kruisherencharisma, vooral sinds 1967.

Positief geformuleerd is het lokale kapittel het dynamische menselijke orgaan belast om er voor te zorgen dat het kruisherencharisma echt wordt beleefd en belichaamd door geprofeste kruisheren. Het kapittel is hierbij de eenmakende kracht van een gemeenschap. Het kruisherenkapittel heeft veel van de dynamische basiskarakteristieken die bij andere congregaties door de stichter worden meegegeven. Negatief geformuleerd: zwakke kapittels, onbestaande kapittels, ondermaatse kapittels, kapittelbijeekkomsten die verschromelen tot haastige maar onontbeerlijke

Responsibility

In the Crosier Order, the local community chapters are charged with very substantial religious matters. More fundamental than the juridical responsibilities of specific acts, such as electing the prior and council of the prior, the delegates for the provincial chapter and stewardship for the community's assets, the local chapter in fraternal deliberation determines the living religious policies of the local community.

The local chapter is charged with framing the rule of life for the community members in accordance with the religious foundations of our life [Part I of the Constitutions]. This framing of a rule of life entails more than drafting written statutes and schedules. It entails careful continual realization of our particular religious fellowship, creating the conditions that foster true fellowship of life and work among us. The entire life of the community: the community's common prayer, the community's common fraternal life, and the community's apostolate must be examined and determined in the local chapter. This weighted charge to realize our Crosier Religious fellowship and to examine our entire life in common are, substantively, more fundamental than mere deliberative and decision-making functions of a business meeting. Local chapters are summoned to act as creators of the religious community life for the concrete Crosier members who are assigned to the particular local community. This weighty formative responsibility of building Crosier community is distinctively accented in – though not exclusive to – the conventual forms of religious life, and thus eagerly emphasized in the Crosier charism, especially since 1967.

Positively stated: the local chapter is the dynamic human organ charged with safeguarding that the Crosier charism is actually lived out and embodied by professed Crosiers. Chapter is, thereby, the unifying force of a community. The Crosier chapter has many of the foundational and dynamic characteristics that a founder has in other congregations. Negatively stated: Weak chapters, non-existent chapters, undersized chapters, chapter meetings that reduce to hurried but needed business transactions, routines of day order or chapters that avoid fundamental life issues actually diminish the Crosier charism. Chapters that overemphasize rights, without the correlative responsibility for embodiment of the Crosier charism locally, misconstrue the constitutional weight and charge given to the local Crosier community chapter. Local chapters

wij geprivilegieerd om Christus te ontmoeten en een sacramentele aanwezigheid van Christus te zijn. Zij die zich bij ons aansluiten in de conventsliturgie moeten fundamenteel een levende ontmoeting met de verzezen Christus ervaren. In onze conventsliturgie moet men Christus ontmoeten in heel de rijke symboliek van die liturgie, inbegrepen de broederschap van de kruisheren, die levendig en ritueel wordt weergegeven.

Deze sacramentele aanwezigheid komt het meest tot uitdrukking in de conventsmis, een telkens weer terugkerende en centrale samenkomst van de gemeenschap in gebed. De Kerk als *communio* wordt geboren in het vieren van de Eucharistie, en daaruit moet volgen dat de kruisherengemeenschap fundamenteel een Eucharistische gemeenschap is, zowel in engagement als in de feitelijke beleving. Als convent samen de Eucharistie vieren, manifesteert en verwezenlijkt de broederlijke gemeenschap en laat ons de barrières overbruggen die er tussen ons bestaan ten gevolge van onze menselijke zwakheden. Omdat het samen vieren van de Eucharistie zulke vooraanstaande plaats bekleedt in het hart van een kruisherengemeenschap, wordt de eenheid van de gemeenschap versterkt, en de verzoening onder de kruisbroeders levend en zichtbaar gemaakt. [*Const. 17.2*].

Al te vaak echter wordt de Eucharistie in onze gemeenschappen niet of niet regelmatig als convent gevierd, of ze is gereduceerd tot een gewoon routinemoment van de dag. Dikwijls is het slechts een punt van de agenda dat gedaan of afgehandeld moet worden, zodat we kunnen opschieten met het belangrijke werk van de dag. De stijl van de viering, de heilige ruimte, de kwaliteit van de predicatie, de aandacht voor de schoonheid en diepte van het mysterie dat wordt gevierd, zijn dan spijtig genoeg geen uitdrukking van het engagement van de kruisheren tegenover de Eucharistie, noch van de centrale plaats die ze inneemt in ons leven. Van de hedendaagse kruisheren worden er veel dingen gevraagd in ons engagement voor de Kerk, en we moeten een zorgvuldig evenwicht zoeken tussen deze verplichtingen. Maar toch moet de Eucharistie, als de belangrijkste viering van onze broederlijke eenheid, een geprivilegieerde plaats hebben in ons leven, niet zomaar in frequentie, maar als ons belangrijkste geestelijke aandachtspunt, het moment waarop de kruisheren op de meest volle wijze het kruis omarmen en de transformatie-ervaring verkondigen van de dood en verrijzenis van Christus.

in Church instruction: “Communities of canons... who celebrate the liturgy of the hours by rule or according to their constitutions, whether with the general rite or a particular rite, in whole or in part, represent in a special way the Church at prayer. They are a fuller sign of the Church as it continuously praises God with one voice and they fulfill the duty of ‘working’, above all by prayer, to build up and increase the whole Mystical Body of Christ, and for the good of the local Churches” [*General Instruction on the Liturgy of the Hours*, 24]. Our communities in their song of praise through the Liturgy of the Hours are therefore not isolated assemblies at prayer, but are a sign of the assembled praying Church. Consequently, it follows that the active participation of others is a distinctive component of Crosier conventual liturgy and apostolate.

Yet, in our lives and in our communities, the Liturgy of the Hours remains separated far too often from our apostolate and simply located in isolated chapels or in the privacy of an individual recitation. On one hand, the focus of our prayer is sometimes in “doing it right” by slavish attention to the rubrics and texts, an obsession which destroys spiritual creativity and the primacy of praise of our God. On the other hand, the Liturgy of the Hours is sometimes dismissed as passé, and so this rich prayer of praise finds no place in the life of some communities or confreres. The situation of common prayer in our communities calls for a critical review of our current practices, and flowing from such a review, a renewed understanding of conventual liturgical prayer and the practices that have held a special place in our communities from our very foundation.

By profession to Crosier religious life, each Crosier is privileged to sing the praises of God in the sacred liturgy. As emphasized in the *Profile of a Crosier at Solemn Profession* the Crosier through the liturgy “celebrates the life of his community as communion in God and as an expression of oneness of heart and mind with his confreres”, he lives a liturgical spirituality and is shaped by that life of liturgy, and the Crosier must contribute “...to the full, conscious, and active participation of the worshipping community.” By word and example, Crosiers are living embodiments of a praying and praising Church. Living together in fraternal communion must be an ongoing encouragement and formation

een bestuurs- of overlegorgaan, is het in de eerste plaats een levend bewijs van vitaliteit en schepper van authentiek religieus engagement. Het lokale kapittel, in een ecclesiologie van *communio*, brengt de leden van een gemeenschap samen om een broederlijke groep te vormen, om te luisteren naar elkaar, om gezamenlijk de aanwezigheid van de H. Geest waar te nemen en de richting te bespreken voor een leven in gemeenschap. Een lokaal kapittel is niet zomaar een bijeenkomst, geen bedrijfsconclaaf. Het is fundamenteeler. Het is een sacramentele ecclesiologie, het is de dynamische belichaming van intermenselijke vrijheid, gedeelde verantwoordelijkheid, broederlijke steun en uitdaging, en een actief luisteren naar de transcendente stem van de Heer in de immanente stem van de andere broeders.

In het religieuze leven van de kruisheren is kapittel houden dus eerst en vooral een teken en maatstaf van de vitaliteit en authenticiteit van ons leven. Kapittels zijn meer dan arbitraire bestuursstructuren en worden daarom beschreven en uitgewerkt in het eerste deel van onze Constituties, bij de religieuze basiscomponenten van ons leven. Lokale kapittels zijn niet identiek aan de gemeenschap maar deze kapittels worden voorgesteld als het hart en de kern van de kruisherengemeenschap.

Alle eeuwig geprofeeste leden nemen deel aan het kapittel van een lokale gemeenschap en hebben de rechten en plichten van dat collegiale lichaam [*Const.* 27.1]. Hoewel er in de hedendaagse cultuur van vrijheid, met haar klemtoon op verantwoordelijkheid en rechten, een tendens is om over het kapittel te spreken als over een democratische bestuursvorm, gaat het kruisherenskapittel veel fundamenteeler over gezamenlijke participatie en identiteit, broederlijkheid en gedeeld geloofsleven. Het charisma van de kruisheren wordt belichaamd in lokale gemeenschappen van concrete geprofeeste personen, van volwassen mensen die samen verantwoordelijkheid nemen om de betekenis van Gods oproep in ons midden te beleven en de menselijke antwoorden hierop gestalte te geven.

Dat in de huidige sociale sfeer van bevoorrecht individualisme het belangrijkste orgaan van het kruisherencharisma binnen het gemeenschapskapittel wordt gesitueerd, en niet bij het individuele beslissingsrecht, is onderdeel van het profetische religieuze getuigenis van broederschap in de wereld en de kerk.

parliament of discussion, it is first of all living evidence of vitality and creator of authentic religious commitment. The local chapter, in an ecclesiology of communion, gathers the members of a community to come together, to form a fraternal group, to hear each other, to discern in common the presence of the Spirit and deliberate direction for life in common. A local chapter is not just a meeting, not just a business conclave. It is more fundamental. In a sacramental ecclesiology, it is the outward dynamic embodiment of interpersonal freedom, shared responsibility, fraternal support and challenge, and an active listening for the transcending voice of the Lord in the immanent voice of other brethren.

In Crosier religious life, holding chapter is, thus, first of all, a mark and measure of the vitality and authenticity of our life. Chapters are more than arbitrary governance structures and for that reason are described and elaborated in the first part of the Constitutions, among the component religious foundations of our lives. Local chapters are not identical with community but these chapters are portrayed as the heart and nucleus of Crosier community.

All solemnly professed members participate in a local community chapter and enjoy the responsibilities and rights of that collegial body [Const. 27.1]. Although in today's culture of freedom, where responsibility and rights are emphasized, there is a tendency to speak of the chapter like a democratic form of governance, the Crosier chapter is even more fundamentally about communal participation and identity, fraternity and shared faith life. The Crosier charism is embodied in local communities of real professed persons, of adult persons who together take responsibility for living out the values and expressing the human responses to the call of God in our midst.

Situated today in a social mood of privileged individualism, concentrating the major organ of the Crosier charism in the community chapter rather than in the individual's right to decide is part of the prophetic religious witness of brotherhood in the world and church.

Trouw aan het liturgische gebed betekent verder dat we in onze gemeenschappen ook een dagelijks ritme hebben van het getijdengebed. Dit is een essentieel en constitutief kenmerk van ons religieus leven als kruisheren. Acht eeuwen van trouwe gemeenschappelijke lofprijzing getuigen van dit kenmerk van ons leven, en bovendien is dit element van ons charisma erkend in een kerkelijke instructie: "De gemeenschappen van kanunniken ... die krachtens hun regel of hun constituties volgens de algemene of volgens een eigen ritus de getijden in hun geheel of gedeeltelijk bidden, vertegenwoordigen op een bijzondere wijze de biddende Kerk: zij brengen intenser de werkelijkheid van de Kerk, die onophoudelijk de Heer looft, in beeld; voornamelijk door hun gebed vervullen zij de taak van 'medewerkers' aan de opbouw en groei van heel het mystiek lichaam van Christus tot welzijn ook van de afzonderlijke kerken". [*Algemene inleiding op het getijdengebed* 24] Daarom zijn onze gemeenschappen wanneer zij het getijdengebed bidden geen geïsoleerde gebedsbijeenkomsten, maar een teken van de verzamelde biddende Kerk. Daarom is de actieve deelname van anderen een kenmerkend onderdeel van de conventsliturgie en het apostolaat van de kruisheren.

Toch staat het getijdengebed in ons leven en in onze gemeenschappen al te vaak los van ons apostolaat en heeft het zomaar ergens plaats in een aparte kapel of in de privésfeer van het individuele bidden van het getijdengebed. Van de ene kant is de focus van ons gebed soms te zeer gericht op "correctheid" door slaafse aandacht voor rubrieken en teksten, een obsessie die nefast is voor geestelijke creativiteit en het belang van de lofprijzing aan onze God. Van de andere kant wordt de liturgie van het getijdengebed soms afgedaan als ouderwets, en zo vindt dit rijke lofgebed geen plaats in het leven van sommige gemeenschappen of confraters. De plaats van het gezamenlijke gebed in onze gemeenschappen vraagt een kritische beoordeling van onze huidige gebedspraktijken, zodat daaruit een vernieuwd begrip van de conventsliturgie voortvloeit en van de gewoonten die vanaf de stichting zelf een speciale plaats hebben gehad in onze gemeenschappen.

Door zijn professie in de orde heeft elke kruisheer het voorrecht om Gods lof te mogen zingen in de heilige liturgie. Zoals wordt beklemtoond in het *Profiel van een kruisheer bij de plechtige professie*, viert de kruisheer door de liturgie "het leven van zijn gemeenschap als communio in God en als een uitdrukking van de eenheid van hart en geest met zijn confraters"; hij beleeft een liturgische spiritualiteit, wordt door dat

in embodying a life of prayer. To live out this privileged life of prayer, formation in liturgy becomes not only a priority but also an essential element of life in community.

Local Community Chapter Revitalization

General Chapter Direction-Setting Propositions:

1. Directive: The General Chapter mandates all provinces to develop a six-year pastoral plan of action to establish and / or further solidify and strengthen community chapters. An analytic examination of the constituent elements of a community chapter will come first. There follows an assessment of deficits in the actual community chapter. A planned actualization of the constituent components makes the conscientious choice to address the deficiencies.
2. Directive: Province statutes shall provide norms for dispensing or relieving members of the obligations and responsibilities of active voting and participation in local chapters.

Rationale

Religious Foundations

Chapters constitute the nucleus of a community's vitality and serve as a community's unifying force. A chapter is always an organ within the overall life of the community. Thus, the organ does not substitute for the community but embodies and serves the Crosier community in communal deliberation and action.

A local chapter, using the organic image of nucleus, first of all constitutes community life. Before it acts as an organ of governance or a

liturgische leven gevormd, en moet bijdragen “tot de totale, bewuste en actieve deelname van de biddende gemeenschap.” Door woord en voorbeeld zijn de kruisheren levende belichamingen van de biddende en lofprijzende Kerk. Samen leven in broederlijkheid moet een voortdurende aansporing zijn tot gestaltegeving van een leven van gebed. Om dit geprivilegieerde leven van gebed te beleven, wordt liturgische vorming niet enkel een prioriteit maar ook een essentieel element van het leven in gemeenschap.

Het vitaliseren van het kapittel van de plaatselijke gemeenschap

Richtlijnen van het generaal kapittel:

1. Opdracht: Het generaal kapittel geeft alle provincies de opdracht om voor de volgende zes jaar een pastoraal actieplan op te stellen en/of de gemeenschapskapittels verder te consolideren en versterken. Eerst komt er een analytisch onderzoek van de constituerende elementen van een gemeenschapskapittel. Dan volgt een evaluatie van de tekorten in het huidige gemeenschapskapittel. Ten slotte maakt een planmatige actualisering van de constituerende elementen de zorgvuldige keuze om de tekorten te verhelpen.
2. Opdracht: Provinciale statuten moeten normen verschaffen om leden te dispensereren of te ontheffen van de verplichting en verantwoordelijkheid om actief te stemmen en te participeren in het lokale kapittel.

Argumentatie

Religieuze fundering

Kapittels vormen de kern van de vitaliteit van een gemeenschap en dienen als eenmakende kracht van een gemeenschap. Een kapittel is altijd een orgaan binnen het gehele leven van de gemeenschap. Het orgaan komt dus niet in de plaats van de gemeenschap maar belichaamt en dient de kruisherengemeenschap bij gezamenlijke bespreking en actie.

Een lokaal kapittel, om het organische beeld van kern te gebruiken, scheidt eerst en vooral gemeenschapsleven. Vooraleer het handelt als